ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 156 (4656) П'ЯТНИЦЯ, 21 СЕРПНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ЛЮДИ ПРИПИНЯЮТЬ МИСЛИТИ?

35 відсотків українців книжок не читають

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

А тим часом Державна наукова установа «Книжкова палата України імені Івана Федорова» звітує: попри кризу, обсяги випуску друкованої продукції зросли. За перші шість місяців цього року було видано 10 тисяч 523 друковані примірники загальним накладом понад 21 млн. 400 тисяч. А це, за словами Галини Гуцул, заступника директора з наукових питань ДНУ «Книжкова палата», більше, аніж за такий само період минулого року, на кілька відсотків. До того ж абсолютним лідером є україномовна книга. І можна було б зрадіти, мовляв, нарешті українська книга посіла чільне місце на вітчизняному ринку. Коли б не одне «але»: проведене ДАК «Укрвидатполіграфія» опитування показало, що читачі віддають перевагу все-таки російськомовним виданням. Виняток — лише дитяча література.

СТОР. 6

У НОМЕР

Володимир ЛИТВИН: «Народ має усвідомити, що треба не голосувати, а обирати»

20 серпня Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідав Полтавщину

У райцентрі Гребінка він зустрівся з місцевими жителями, яких чимало зібралося перед будинком культури. Люди прийшли, щоб почути відповіді на запитання, які останнім часом непокоять усіх українців: чи ефективно діє влада в нинішніх умовах, як подолати кризові явища в економіці, куди, власне, рухається країна і чи здатні нинішні керманичі стабілізувати обстановку в державі?

СТОР. 2

Тимошенко і Путін домовилися зустрітися 1 вересня

Прем'єр-міністри України та Росії Юлія Тимошенко й Володимир Путін під час телефонної розмови домовилися провести двосторонню зустріч у Польщі 1 вересня, де лідери європейських країн відзначатимуть 70-ліття початку другої світової війни.

Також прем'єри двох країн обговорили проведення у жовтні в Україні п'яти засідань україно-російського економічного комітету й погодили орієнтовний денний порядок засідання. Серед питань, які будуть розглядатися у жовтні, — спільне серійне виробництво літака Ан-70, **повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів.**

СТОР. 7

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

Столиця святкова

Головне свято країни у столиці розпочнеться 24 серпня о 8 годині 30 хвилин молитвою за Україну та український народ у Софійському соборі. У богослужінні візьме участь Президент України Віктор Ющенко, керівники держави, представники влади та громадськості.

О 10 годині на Хрещатику відбудеться парад військ, після якого глава держави виступить із зверненням до українського народу.

СТОР. 2

КОРОТКО

- У Львові триває міжнародний фестиваль фольклорного танцю «Етновир».
- В Українському фонді культури проходить виставка живопису Євгенії Кузьменко «Мовою квітів».
- Споживачі зони обслуговування ТЕЦ-6 «Київенерго» отримали гаряче водопостачання.

(За повідомленнями Укрінформу).

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора в Києві співробітники та керівництво МВС поклали квіти до Меморіалу увічнення пам'яті працівників органів внутрішніх справ, які загинули під час виконання службових обов'язків.

ПОДІЇ

Виявлено низку суттєвих порушень

Редакція отримала відповідь прокурора Рівненської області, державного радника юстиції третього класу Анатолія Пришка на серію публікацій з проблем, які створила міська влада, передавши у тривалу оренду під платну автостоянку більше двадцяти соток землі перед автовокзалом по вулиці Київській, 40 у Рівному, якою до цього користувалась автостанція.

СТОР. 12

Британія не має до нас «збройових» претензій

Британські депутати не мають претензій до діяльності української влади, а справа про можливий незаконний перепродаж зброї — винятково британська. Про це заявив глава парламентського комітету Великобританії з контролю за експортом зброї Роджер Беррі, **коментуючи «Бі-Бі-Сі»** звіт комітету, у якому йдеться про можливий перепродаж британськими посередниками зброї, придбаної в Україні, у країни, на які поширюється ембарго.

На запитання про те, чи може, на його думку, українська опозиція використовувати це питання в політичній боротьбі — зокрема, зважаючи на те, що Росія давить на Україну у зв'язку із продажем української зброї Грузії, хоча на Грузію не накладені ніякі міжнародні заборони, — британський депутат сказав: «Я не думаю, що наші питання про те, що роблять або не роблять британські компанії, повинні були б створювати проблеми. Я був би дуже здивований». Беррі також висловив упевненість, що «увесь світ зобов'язаний домагатися того, аби зброя не попадала в ті руки, у які не потрібно». «Очевидно, що країни, звідки зброя експортується, — будь то Британія або Україна, — відповідають за це окремо. Вони повинні стежити за тим, щоб експортери контролювалися ліцензіями», — сказав він.

«Справа Георгія Гонгадзе»: міни сповільненої дії—3

У попередніх публікаціях під таким заголовком (№ 85 за 13.05; № 89 за 19.05) автор прогнозував: перед виборами ці міни почнуть вибухати. І не помилився. Минуло не так багато часу — і Україну облетіла сенсаційна новина: заарештовано головного підозрюваного, якому інкримінується вбивство Георгія, генерала міліції Олексія Пукача.

СТОР. 4—5

У НОМЕР

Пропозиції Президента до закону про вибори можуть не врахувати

Перший заступник Голови Верховної Ради **Олександр ЛАВРИНОВИЧ** розкритикував Президента Віктора Ющенка за те, що той не вміє працювати з парламентом.

Таку думку парламентарій висловив учора під час прес-конференції в одному з вітчизняних інтернет-видань, **повідомляють «Українські новини».** Такого невітшного висновку Олександр Лавринович дійшов через ветування главою держави нової редакції закону про вибори Президента і закону про виділення коштів на Євро-2012.

— Треба, напевно, привітати Віктора Андрійовича Ющенка з тим, що він почав третю сотню своїх вето Президента, і з тим, що він, безсумнівно, чемпіон світу, і його рекорд, мабуть, ніколи не буде побито, що є свідченням деструктивності й невміння працювати із представницьким органом, — наголосив Перший заступник глави парламенту.

Водночас Олександр Лавринович зазначив, що здебільшого пропозиції Віктора Ющенка до нової редакції закону про вибори Президента є деструктивними й спрямованими для зриву народного волевиявлення. Парламентарій також передбачив, що жодну з цих пропозицій Верховна Рада не врахує на сьогоднішній позачерговій сесії. Таку позицію Олександр Лавринович аргументує тим, що їх ухвалення може продовжити строк набрання чинності законом, тож виборча кампанія може не розпочатися в запланований термін.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Володимир ЛИТВИН: «Народ має усвідомити, що треба не голосувати, а обирати»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Війна» — так охарактеризував ситуацію в країні Володимир Литвин. Скрізь іде справжня війна — між політиками, між різними гілками влади, навіть у Полтаві воюють обласна адміністрація і міська рада. Невже вони вже вирішили всі питання, крім того, де повинно бути місце пам'ятнику гетьману Мазепі? А про людей, зрештою, ніхто не думає. Просто сором за країну. І цей сором повсякчас жене мене в дорогу, щоб донести до людей суть того, що відбувається. Мене найменше хвилюють президентські вибори. Мене більше хвилює те, що буде після виборів: настане поліпшення чи знову розчарування від обіцянок. Народ наш нарешті має усвідомити, що треба не просто голосувати, треба обирати.

Така зустріч відбулася у Володимира Литвина і з жителями райцентру Глобине, де йому теж у живому спілкуванні з людьми довелося відповідати на чимало запитань. Відповіді не на всі з них він знає, зазначив Володимир Литвин. Під час зустрічей з людьми Володимир Литвин дарував присутнім свої книги з історії України.

Того ж дня Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідав і національний Сорочинський ярмарок у селі Великі Сорочинці на Миргородщині. Оглянув виставкові павільйони, поспілкувався з відвідувачами та учасниками ярмарку, серед яких цього року, як зазвичай, багато народних умільців, місцевих виробників, а також гостей з різних куточків України та світу. На прес-конференції Володимир Литвин відповів на численні запитання журналістів різних засобів масової інформації.

Віталій СКОБЕЛЬСКИЙ.

Полтавщина.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

До Дня незалежності

Столиця святкова

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

О 10-й годині на Хрещатику відбудеться парад військ, після якого глава держави виступить із зверненням до українського народу.

Потім на центральному майдані Києва пройдуть різноманітні спортивні змагання, танцювальні конкурси. О 17-й годині розпочнеться концерт молодих українських виконавців, який завершиться виступом популярних груп «Воплі Відоплясова» і «Танок на майдані Конго». Після чого небо над столицею розквітне святковим феєрверком.

А розпочнуться святкові вихідні у столиці в суботу, 22 серпня, відкриттям виставки квітів.

23 серпня країна відзначатиме День Державного прапора. О 9-й ранку на площі Конституції поблизу Маріїнського палацу Президент Віктор Ющенко візьме участь у церемонії підняття Державного прапора України. Глава держави також вручить паспорти громадям України молоді з усіх регіонів країни. За традицією їм також вручать державні прапори.

У церемонії підняття Державного прапора України та у покладанні вінків до пам'ятників Володимиру Великому, Богдану Хмельницькому, Тарасу Шевченку та Михайлу Грушевському разом з Президентом Віктором Ющенком візьмуть участь офіційні особи та представники громадськості Києва.

Об 11-й годині розпочнуться дні Мистецького арсеналу. На його території відбудеться відкриття виставки DE PROFUNDIS (з глибин...) за участю глави держави. Глядачі зможуть ознайомитися з основними віхами історії розвитку українського пластичного мистецтва від часів трипільської культури до наших днів зі зібрань провідних музеїв та державних інституцій України. Під час презентації виставки відбудеться концерт «Дмитро Бортнянський та українська музика XX століття».

Увечері цього дня в Національному заповіднику «Софія Київська» відбудеться урочистий прийом за участю керівництва держави, представників громадськості, дипломатів та інших поважних гостей з усіх регіонів країни та з-за кордону.

ФОТОФАКТ

Роботу зі встановлення квіткового годинника біля майдану Незалежності вже практично завершено. Діаметр годинника становитиме 19 метрів, на нього буде використано близько 50 тис. квітів (верес, бегонія, хризантема, колиус, каланхое (по два-три відтінки кожного виду).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України* Кожем'якіна А.А. Мilеніної Тетяни Василівни *за № 198/19.

Управління кадрів.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Повернути довіру до банків

Ще в червні цього року у Верховній Раді зареєстровано проект змін до деяких законодавчих актів, які мають на меті вдосконалити порядок надання кредитів. Ініціатором законопроекту є Президент. Документом, зокрема, передбачається, що банки та інші фінансові установи при наданні коштів зобов'язані інформувати позичальника про реальні умови кредитування.

Для цього в договорі або додатку до нього має бути детальний розпис сукупної вартості кредиту з урахуванням відсоткової ставки за ним, вартості всіх супутніх послуг, інших фінансових зобов'язань, які пов'язані з отриманням, обслуговуванням і погашенням кредиту. Адже нині чимало спритних ділків при наданні кредитів використовують різноманітні механізми, аби ускладнити клієнту доступ до такої інформації. Її або просто не надають, або вказують у договорі дрібним шрифтом на нерозбірливому фоні тощо. Відтак середньостатистичний споживач банківських послуг часто дізнається про наявність додаткових платежів та зборів, а також про умови погашення кредиту на стадії укладення кредитного договору або вже навіть після цього. Тож проектом закону передбачено заборону ускладнювати прочитання тексту детального розпису сукупної вартості кредиту.

Не менш важливою є позиція, яка забороняє банкам та кредитним спілкам встановлювати плату за дії, що здійснюються ними на власну користь, або за дії, що здійснюються відповідно клієнтом чи членом кредитної спілки на користь банку або такої спілки. Проектом змін також передбачається, що позичальники зможуть змінювати відсоткову ставку за наданим споживачам кредитом за згодою сторін. На думку автора законодавчої ініціативи, це гарантуватиме споживачам право на незмінність умов кредитування протягом терміну дії договору та унеможливить маніпулювання кредитодавцем відсотковою ставкою на власний розсуд.

Окрім того, клієнтам гарантуватимуть право погашати зобов'язання за кредитом, номінованим в іноземній валюті, національною валютою за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком на день здійснення платежу.

На думку автора законопроекту, ухвалення цього документа спростить механізм отримання кредитів і змусить фінансові установи запроваджувати нові підходи у сфері кредитування, створить підгрунтя для впровадження конкурентних засад у діяльність банків та кредитних установ. Очікується також, що запропоновані зміни дадуть змогу мінімізувати неякісні підходи з боку недобросовісних фінансових установ. А це, у свою чергу, сприятиме розвитку цивілізованого ринку кредитних послуг і підвищить рівень довіри населення до фінансових установ.

Щоправда, за даних обставин, щоб підвищити довіру населення до банків, лише розбірливого шрифту в документах може виявитися замало. Однак це могла б бути крапля в морі заходів, покликаних повернути довіру населення до влади загалом. Із моменту реєстрації в апараті Верховної Ради проект цих змін неодноразово значився у порядку денному парламентаріїв. Однак руки до цього документа в народних депутатів так і не дійшли. Зрештою, як і до багатьох інших законопроектів, відзначених як невідкладні.

Якщо документ ухвалять, то:

— клієнти отримуватимуть детальний розпис сукупної вартості кредиту;

— банки не зможуть встановлювати плату за дії, вчинені ними на власну користь;

— відсоткова ставка змінюватиметься за згодою сторін;

— погашати зобов'язання за кредитом, номінованим в іноземній валюті, можна буде національною валютою за курсом, встановленим НБУ.

Надія СМІЯН.

На прес-конференції Володимир Литвин відповів на численні запитання журналістів

До Дня незалежності

Історія одного кохання в камені

Майже місяць триває у мальовничому парку на схилах Дніпра міжнародний фестиваль кам'яних скульптур «Живий камінь», організований Черкаською міською радою.

Тема фестивалю невичерпна і вічна — таїна кохання, пристрасні стосунки між чоловіком і жінкою. Кожен митець, звичайно, посвоєму інтерпретує найпрекрасніші людські почуття — і з-під різця митців оживає камінь, промовляє найвигадливішими образами і метафорами.

Заслужений художник України Микола Теліженко мережить по каменю містичний цвіт папороті і обриси двох облич. Польський скульптор Анна Расінська «зав'язує» пісковик у міцний вузол — це нероздільні «Він» і «Вона». Допомагає це зробити тендітним жіночим рукам чоловік Анни, Сергій Олешко. Анатолій Алексеєв «пише» по каменю музику кохання. Він так і назвав свою скульптуру «Мелодія». Закохані, ті, що знають нотну грамоту, справді, зможуть наспівати її, прочитавши на пісковику «до-ре-мі...».

Відомий черкаський скульптор і майстер ковальства Іван Лавріненко **(на знімку)** назвав свій витвір «Є тільки мить». «Я вперше, — зізнався він, — зобразив у камені свою дружину, Надію. З другого боку себе — в образі лева, ніжного такого, муркотливого, як кіт. А між нами — яблуко. Я викую його з металу. Буде гарно».

Кожна скульптура, над якою працюють зараз учасники фестивалю, по-своєму оригінальна і красива. Однак хто завоює на цьому творчому змаганні гран-прі, призові місця — визначить поважне журі. Шанувальники мистецтва назвуть свої симпатії. Залишилося чекати зовсім небагато — у святковий День незалежності нагороди знайдуть своїх героїв.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

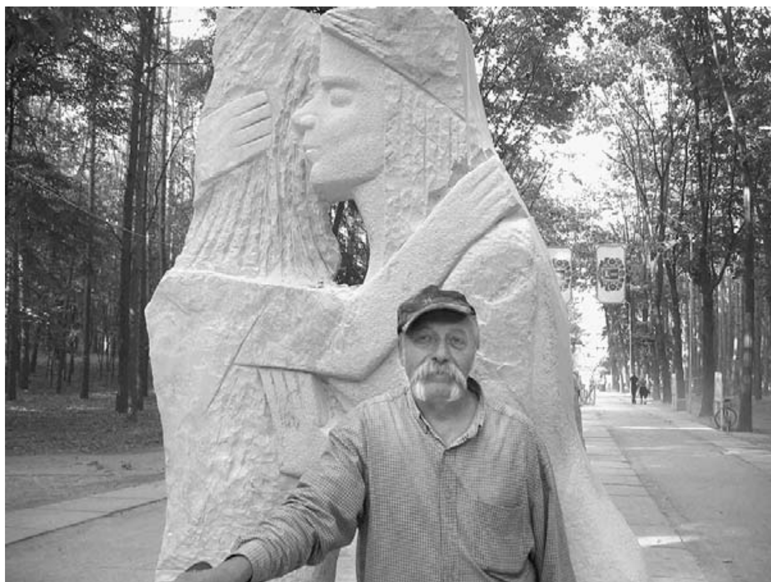

Фото автора.

Родини змагатимуться, чиї вишиванки кращі

Іванофранківці в ці дні витягають із шаф свої найкращі вишиванки. У День незалежності міська організація ВУТ «Просвіта» проводить конкурс «Українська родина в національних костюмах». Взяти участь у ньому може будь-яка сім'я, треба лише зареєструватися на Вічевому майдані. Свої строї родини демонструватимуть на сцені «Просвіти». Переможці отримають цінні призи від міської влади та спонсорів. Що більша родина — то краще. Видовище має бути незабутнє, адже кожна вишиванка на Прикарпатті — то мистецький шедевр.

— Такі конкурси у День незалежності ми проводимо уже четвертий рік, — розповідає секретар правління міського об'єднання ВУТ «Просвіта» Наталія Синиця. — Це патріотична акція, якою ми хочемо сказати, що прикарпатці горді за свій народ і Україну, шанують її традиції. Приємно, що дедалі більше людей залюбки вдягаються у вишиванки. Практично важко знайти інтелігентну сім'ю, в гардеробі якої б не було вишитої сорочки. Не дивина побачити на наших вулицях і молодих дівчат та хлопців у вишиванках. І не лише в День незалежності, а й взагалі у вихідні дні.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

«Відновлення традицій»

Так називається виставка, що відкрилася з нагоди Дня незалежності України в малому залі Запорізької організації Національної спілки художників України. На ній експонуються роботи не тільки живописців, а й представників обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва. Зокрема, петриківський розпис — Наталії Коляддко, рушники — Людмили Войтенко та Валентини Пихтіної, художня кераміка — Олександра Жолудя та Тетяни Гостєвої.

За словами організаторів експозиції, ці роботи презентують традиційну мистецьку школу нашого народу, якій є місце і в сучасній Україні.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Коли збулася мрія

В цьому приміщенні
19 серпня 1989 року
відбулася установча конференція
Волинської регіональної організації
Народного Руху України
за перебудову
19 серпня 2009 р

19 серпня 1989 року трохи більш як сто сміливців зібралися в приміщенні лялькового театру в Луцьку, аби офіційно заявити, що Волинська регіональна організація Народного руху України за перебудову є, вона діє і має амбітні плани на майбутнє.

Найвідважнішим і найрішучішим промовцем того дня був Олександр Гудима — скромний викладач Луцького педагогічного училища. Він закликав не йти ні на які компроміси з владою, не вірити її обіцянкам і якомога швидше затвердити тризуб і жовто-синій прапор, як національні символи України. Поруч з ним були його вірні соратники: Михайло Тиський — перший голова крайової організації Руху, Олександр Юрченко, Євген Шиманович, Катерина Шаварова, Геннадій Кожевніков, Володимир Банада...

Потім були багатотисячні мітинги на Замковій площі (їх тоді називали вічами), пікетування будівель обкому партії, КДБ, прокуратури... В січні 1990 року тисячі моїх земляків стали в ланцюг Злуки, щоб з'єднати древній Львів із столичним Києвом, Захід і Схід України. Після повернення з київського шосе, де волиняни на Рівненщині під Гощю вишикувалися в кілька десятків кілометрів, вони таким само ланцюгом з'єднали Київський майдан Луцька із Замковою площею.

Про все це згадалося 19 серпня, рівно через двадцять років після установчої конференції Руху. З нагоди цієї історичної події на будинку Волинського академічного театру ляльок встановили меморіальну дошку.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: мітинг з нагоди відкриття меморіальної дошки.

Фото автора.

САМОВРЯДУВАННЯ

Щоб було ще більше успішних людей

Днями в Кам'янець–Подільській міськраді зареєстровано депутатську групу «Рідне місто».

Останні події у раді поклали край і терпцю місцевих політиків. Політиканство та критиканство однієї з фракцій викликало гострий осуд колег, і вони сказали: «Досить!». Все більшість представників депутатського корпусу намагаються працювати для людей, а не бути «кнопкодавами», які діють виключно за командою лідера місцевого штабу чи за наказом з центрального офісу політичної сили.

— Ми вирішили створити групу «Рідне місто», — каже її голова, лікар, «нашоукраїнець» Ігор Войтенко. — Всі політичні дискусії в цей нелегкий час кризи ми хочемо залишити для партій, надумані релігійні, мовні питання теж відкидаємо, жодної участі в їх обговоренні не беремо. В нашій групі є мої однопартійці, представники Народної партії (Литвина), Соціалістичної партії. Є бюджетник, підприємці, керівник громадської організації. Ми ставимо вище за свої політичні погляди інтереси громади. На початку каденції ради цього скликання новообрані депутати прийняли меморандум про співпрацю на благо міста. Але з часом почали забувати про нього. Ось ми й хочемо нагадати колегам, що ж головне для обранця до місцевої ради. Де-де, а на найнижчому рівні самоврядування заполітизованість шкодить найбільше. «Рідне місто» відкрите для кожного депутата. До того ж гуртом, як то кажуть, і батька легше бити.

— Ми хочемо об'єднати свої зусилля, — каже Сергій Вєдерніков, — аби віднайти резерви для наповнення бюджету, залучити нові інвестиції в Кам'янець. Мені, як підприємцю, це вдається вже десять років. Але я хочу, щоби в місті було ще більше успішних людей. Окрім того, ми не прагнемо владних крісел, як дехто. Ми будемо активно працювати над тим, щоб бюджетні гроші використовувалися якомога ефективніше. Якщо люди житимуть краще, то питання політичного спектра вирішаться самі собою. Та, однак, ми не будемо «роздавати хлібини», в кожному дворі ремонтувати лавочки. Ми хочемо дати людям не рибу, а вудку, якою кожен зможе зловити собі рибу. Я спілкувався в США з літнім емігрантом, який відкрив секрет, чому ті, хто виїхали з України до США, живуть там краще, ніж на Батьківщині. «Тут ніхто їм нічого не дає «за так», але тут створено всі умови, щоб людина своє працею могла себе добре забезпечити. Тут ніхто не займається балаканиною.

— На жаль, є депутати, які не відчувають жодної відповідальності перед виборцями, — продовжив розмову Іван Павлевич. — А я своїх виборців, зокрема, тих, хто пройшов страшну афганську війну, щодня зустрічаю в громадській організації і не можу не вирішувати їхні проблеми, як і інших вразливих верств населення. Усі знають до мене дорогу. Свого часу я був депутатом Верховної Ради колишнього СРСР, і звик працювати як мажоритарник. Кожен громадянин має знати, хто в нього депутат.

Справді, до кого можуть звернутися зі своїми бідами мешканці восьми районів Хмельниччини, які не мають жодного свого представника в обласній раді? Як тим, хто пройшов, мешканцям обласного центру, проводити свою роботу в районних округах? Цей промовистий факт не раз наводять самі ж депутати та представники районних рад. Отже, щось треба міняти навіть у місцевому політикумі. На думку «Рідного міста», він має перетворитися на позаполітичний.

Наймолодші члени групи — підприємці Андрій Мастикаш та Василь Сукач — і раніше робили чимало благодійних кроків для громади, а тепер вони готові докластися до втілення в життя тих ідей, які будуть корисні для всієї громади. «Рідне місто» збирається відкрити громадську приймальню, утримувати в ній адвоката, який зміг би надавати безплатні послуги найбіднішим громадянам.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Ми хочемо нагадати колегам, що ж головне для обранця до місцевої ради»

«Справа Георгія Гонгадзе»: міни сповільненої дії—3

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Піймали його в селі у Чуднівському районі на Житомирщині, за 180 кілометрів від Києва.

Ця новина дала можливість багатьом політикам і, хоч як прикро, правоохоронцям розгорнути бурхливу інформаційну діяльність. А це ще раз доводить: «справа Георгія Гонгадзе» розпочалася не в ніч з 16 на 17 вересня, а значно раніше — у розпал президентської гонки 1999 року. Водночас знову з'являється чимало запитань, на які відповіді немає. Але на них треба відповісти, бо інакше істину встановити не вдасться.

Очікуваний арешт

Постать колишнього начальника кримінальної розвідки Міністерства внутрішніх справ потрапила у приціл слідчих ще в 2003 році. Генеральна прокуратура навіть заарештувала генерала за знищення документів та фальсифікацію, які вказували на те, що міліцейська служба вела стеження за журналістом. (Зауважу: на судовому слідстві це підтвердили не тільки співучасники вбивства Георгія, а й колишні працівники служби.) Однак невдовзі за рішенням суду Олексія Пукача звільнили з в'язниці. Той не став чекати, коли його заарештують ще раз, і щез.

На початку 2005 року поширилася інформація, що генерал-утікач переховується в Ізраїлі. Спробували послати туди працівників «Альфи» для затримання втікача. Одначе з цього нічого не вийшло, крім скандалу. Ці дані стали відомі журналістам, які їх і оприлюднили. СБУ звинувачувало Генеральну прокуратуру у витоці інформації, а та, в свою чергу, Службу безпеки.

Однак, як нещодавно стало відомо, Олексій Пукач, виявляється, нікуди з України не виїжджав (хоча дехто натякає на те, що він побував у сусідній Росії). Всі ці роки головний підозрюваний перебував то в Луганській, то в Донецькій областях і навіть у Києві. А рік тому оселився на Житомирщині. Понад те, за словами міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, до його арешту готувалися ще у 2006 році на Луганщині. Проте з цього нічого не вийшло. Колишній начальник кримінальної розвідки, мовляв, виявився спритнішим за сучасних українських колег-пінкертонів. Щоправда, у пана Луценка традиційно винен дільничний, який не проявив пильності і не зміг виявити генерала-втікача. Хоча йому натякають на те, що головний підозрюваний продовжував контактувати зі своїми колишніми колегами.

Не дивно, що багато журналістів почали запитувати: а, може, Пукача ніхто й не шукав? Тим більше, що він зв'язувався зі своїми знайомими телефоном. А тим, як відбувалося затримання, подивувався навіть добре відомий майор Микола Мельниченко. Чимало незалежних аналітиків, оцінюючи поведінку Пукача, дивуються: як він міг спокійно чекати арешту, коли місцеві жителі виявили незнайомих молодиків ще за три дні до цього? Але генерал-утікач не зробив ніяких висновків. Отож, вважають вони, він погодився здатися правоохоронцям. Може, існують певні домовленості з нинішніми владцями? Колега Олександра Приманченко із «Дзеркала тижня» не виключає і того, що цих домовленостей було досягнуто ще під час першого затримання колишнього начальника кримінальної розвідки МВС. Ще більше багатьох здивувала та поспішність, з якою проведено перший допит Олексія Пукача. Вночі і без адвоката. Що є дуже грубим процесуальним порушенням і може бути слабкою доказовою базою для суду. Недаремно багато хто розцінив таке затримання головного підозрюваного як своєрідну передвиборну знахідку. Зокрема, відомий журналіст Олег Єльцов, який давно досліджує кримінальну тематику, зауважив у своїй публікації в «Новой газете»: «У суспільстві почали циркулювати припущення: затримання Пукача приурочене до виборчої кампанії, що полонений генерал — секретна зброя супроти одного з кандидатів». (На думку автора, можливо, і не одного. Про це, до речі, говорять і інші журналісти.)

Колега також звернув увагу на заяву заступника голови СБУ Василя Грицака, який одразу після затримання Пукача казав, що той активно співпрацює зі слідством і навіть назвав імена замовників, високопосадовців. Щоправда, цю інформацію невдовзі спростував адвокат генерала Сергій Осика. Саме тому більшість журналістів і арешт Олексія Пукача, і ту інформацію, якою суспільство «годують» правоохоронці, розглядають під кутом майбутньої президентської кампанії.

Проти кого збираються «дружити»?

Представницю Мирослави Гонгадзе Валентину Теличенко дивує поспішність, з якою правоохоронці прагнуть будь-що довести справу Пукача до суду. У своєму інтерв'ю газеті «Дзеркало тижня» вона висловила думку, що затриманий міліцейський генерал може почати вибудовувати такі версії, які не можна буде ні підтвердити, ні спростувати доказами. Зокрема, посилаючись на Кравченка і Фере, розповідати про причетність до справи сьогоднішніх політиків. Вона вважає, що існує висока ймовірність, що **суд отримає такі матеріали, тож «версії Пукача» можуть стати відомими засобам масової інформації, і розпочнеться чергова серія спекуляцій.**

> Затриманий міліцейський генерал може почати вибудовувати такі версії, які не можна буде ні підтвердити, ні спростувати доказами.

Хоча спекуляції вже почалися. Першим під вогонь опонентів потрапив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Один з відомих політиків, борець за справедливість уже заявив, що буде ставити питання не тільки про відкликання його з посади глави парламенту, а й про арешт. Законодавець кількох скликань навіть не обтяжується знанням Конституції, оскільки її 62-а стаття передбачає: особа вважається невинуватою у вчиненні злочину, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Цьому полум'яному поборникові справедливості можна нагадати, як він влаштовував обшук у кабінеті, а потім заарештовував його господаря за висунутими проти нього звинуваченнями. Після чого з'ясувалося, що та людина не винна. Було й таке. Наш борець у пресі розповсюджував матеріали про нібито корупційні дії відомого на той час, а нині дуже високоповажного політика. Суд довів, що й ті його потуги безпідставні.

Можна спрогнозувати, що **нинішні й майбутні його звинувачення проти будь-кого у причетності до «справи Гонгадзе» виявляться черговими мильними бульбашками.** Не відстає від нього і вже згадуваний майор Микола Мельниченко, який знову почав роздавати направо і наліво коментарі та інтерв'ю. Зауважу, 17 січня 2006 року Деснянський районний суд міста Києва визнав: відомості, які поширив Микола Мельниченко у засобах масової інформації, є «неправдивими та такими, що принижують і порочать гідність і честь Литвина Володимира Михайловича».

Витяг із рішення у справі № 2-831/05

«Позов Литвина Володимира Михайловича до Мельниченка Миколи Івановича про захист честі і гідності та відшкодування моральної шкоди — задовольнити.

Визнати поширені Мельниченком М. І. в засобах масової інформації відомості, а саме:

...«У Володимира Литвина були особисті мотиви, обумовлені на побутовому рівні, щоб ненавидіти Георгія Гонгадзе».

«У справі Гонгадзе саме Володимир Литвин давав вказівки стосовно його долі та порекомендував Кучмі звернутися до орлів Кравченка»...

— неправдивими та такими, що принижують та порочать гідність і честь Литвина Володимира Михайловича.

Зобов'язати Мельниченка Миколу Івановича у п'ятнадцятиденний термін після набрання рішенням суду законної сили спростувати на прес-конференції в агентстві «Інтерфакс-Україна» для засобів масової інформації поширену ним неправдиву інформацію та принести Литвину Володимиру Михайловичу вибачення за завдану моральну шкоду».

Водночас він пройшовся і по прем'єрці, яка, мовляв, несе пряму відповідальність за те, що довго шукали Пукача. Однак, на мою думку, це лише квіточки, ягідки дозріють через деякий час. Можна не сумніватися, що і пані Тимошенко спробують прив'язати якимось чином до «справи Гонгадзе». Адже, на думку Валентини Теличенко, влада свідомо гальмувала її розкриття. Зокрема, не розроблялися слідством ті, про кого писала преса. Не тільки можновладці, але й опозиціонери. А тому під вогонь різного роду «версій» можуть потрапити не тільки згадані вище особи, а й Олександр Мороз і Віктор Ющенко. Тим більше, що в той час нинішній глава держави очолював уряд і частенько бував у кабінеті Леоніда Кучми, про що, до речі, неодноразово йому публічно нагадував «майор-радіолюбитель». Окрім того, «справа Гонгадзе» була і залишається політичною. Фактично вона стала прологом до «помаранчевої революції».

Ще одна цікава деталь: ті, хто найбільше закликає суспільство не політизувати затримання Пукача, пробують на ній же заробити і найбільше балів. Скажімо, той же Юрій Луценко, який нещодавно у Львові сказав, що на виборах глави держави працюватиме на Юлію Тимошенко. У всіх коментарях він розповідає, як доблесна міліція поділилася інформацією з СБУ, щоб затримати свого колишнього працівника. (Хоча той же Олег Єльцов наводить слова свого джерела із Служби безпеки про те, що молодий опер випадково, коли приїхав у село в гості, помітив людину, яку розшукували тривалий час.)

Власне, не дивно, що і Андрій Константинов, директор Агентства журналістських розслідувань із Санкт-Петербурга, яке у 2001 році також розслідувало справу Георгія Гонгадзе, коментуючи затримання Пукача і знайдення фрагментів черепа, в інтерв'ю «Комсомольской правде» зауважив: «У цій історії від самого початку все було з ніг на голову поставлено...»

> «Справу Гонгадзе» може бути використано і спрямовано проти будь-кого, хто на час зникнення журналіста був у владі і зараз є активним політичним діячем і претендує на найвищі державні посади.

Підсумок: «справу Гонгадзе» може бути використано і спрямовано проти будь-кого, хто на час зникнення журналіста був у владі і зараз є активним політичним діячем і претендує на найвищі державні посади.

Чергова димова завіса

Складається враження: чергова інформаційна активність тих, хто найголосніше кричав про замовників убивства Георгія Гонгадзе, витік даних із слідчої групи спрямовані на те, щоб знову вибудувати довкола справи чергові бастіони брехні, щоб у димовій завісі слідчі заблукали, як у трьох соснах. Вище автор уже цитував Валентину Теличенко — що слідство не розробляло всіх ймовірних напрямків. Однак погодитися з тим, що дослідження варто було зосередити лише довкола Мельниченка та адміністрації Президента чи опозиціонерів, важко. Спробую це довести на прикладах.

Аналіз подій, які відбувалися протягом 1999-2000 років довкола Георгія, спонукає до одного висновку: справжні замовники убивства журналіста обрали його жертвою і послідовно вели до того, що сталося у ніч з 16 на 17 вересня 2000 року. Недаремно колеги з Петербурга статтю про своє розслідування його справи назвали «Ідеальна жертва».

Хтось постійно і наполегливо провокував його на певні кроки, створював обставини, яких Георгій, не маючи відповідних навиків, не міг проаналізувати. Спершу допомогли створити інтернет-видання, а потім різко образилися за передрук публікацій з газети «Грані»: припинили фінансування і забрали комп'ютерну техніку. (Багато хто запитує: чому з'явився передрук, хоча Гонгадзе попереджав своїх співробітників, що в «Українській правді» не повинні з'являтися статті, пов'язані з однією відомою персоною.) Отож розпочалася епопея пошуку коштів для продовження проекту. А незадовго до зникнення нашого колеги історія повторилася. Цього разу мішенню обрали народного депутата Олександра Волкова, з яким Георгій вів переговори про фінансування «Української правди». На її сайті без його відома з'явився передрук статті Олега Єльцова про фінансові операції «директора парламенту». Черговий скандал, образа Олександра Волкова і гнівні слова на адресу засновника інтернет-видання. (Нижче спробуємо дати пояснення, для чого насправді затівали цю історію.)

Ще більше подивування викликають події літа 2000 року. Невідомо й досі, чи була перестрілка в одеському барі, чи ні, чи пробували слідчі встановити, хто заходив у бар і розмовляв у ньому під виглядом журналіста Гонгадзе? Кому це було потрібно? З якою метою? Адже з цього розпочалося міліцейське стеження за Георгієм. (Паралельно за ним почали стежити і працівники Служби безпеки. Але й досі суспільство не знає: чому СБУ взяло в розробку журналіста? Спецслужба наче води в рот набрала. Можливо, спрацьовує корпоративна солідарність? У попередній публікації автор висловив сподівання, що нинішнє керівництво СБУ все-таки поінформує про причини такої уваги до колеги, але у відповідь — мовчанка.) Водночас складається враження, що міліціонери, які брали участь в операції, дозволили йому помітити стеження. Бо після цього Георгій Гонгадзе публічно попросив Генеральну прокуратуру провести слідство щодо дій міліціонерів. Відтак надійшов наказ: стеження припинити. Відновили, щоправда, його вже у вересні.

Не може не дивувати поведінка Георгія після того, як він і колеги засікли міліцейське стеження. Адже, як стверджували лідер соціалістів Олександр Мороз та колишній майор СБУ Микола Мельниченко, вони у серпні попередили його про небезпеку, яка нависла над ним. (Виникає запитання: чому попередили, а не допомогли вийти із скрутного становища?) Однак Георгій після відкритого звернення до Генерального прокурора Михайла Потебенька продовжував вести той же спосіб життя. Чому? Можливо, хтось його заспокоював, навіяв ілюзію безпеки? Для чого? Для того, щоб підвести до останньої межі, щоб завершити розпочату спецоперацію?

Незрозуміло також, чи задавалися слідчі запитанням: чому провалилося викрадення журналіста 15 вересня? Чи ставили вони це запитання винним в убивстві Георгія, які вже відбувають по-

Багато хто розцінив таке затримання головного підозрюваного як своєрідну передвиборну знахідку

карання? Чи поставлять його під час слідства Олексію Пукачу? Що допомогло їм зробити чорну справу наступного дня? Може, те, що Георгій вийшов у магазин по їжу для кота? Може, вони знали, коли він збирається повертатися додому? І ще одне. Як з'ясувало слідство, у нього був мобільний телефон «Ерікссон». Не може не дивувати: чому він був відключений, як стверджувала те колега Георгія під час судового слідства? Тим більше, що ця ж колега у своїх інтерв'ю наголошувала після його зникнення, що хвилювалася за його життя. Не виключено: один дзвінок по ньому міг сплутати плани убивць і врятувати життя Георгія. А може, хтось і пробував додзвонитися по ньому... Не хочу нічого стверджувати, але поведінка колеги Георгія викликає чимало запитань.

Багатоходові комбінації

«Справа Гонгадзе» з перших днів викликала чимало версій і гіпотез. Передусім тому, на мою думку, що готувалася не один день і навіть не один місяць. Вище я вже згадував дивну історію з передруком на початку вересня статті, спрямованої супроти народного депутата Олександра Волкова. А в ніч з 16 на 17 вересня, коли Георгія Гонгадзе везли на розправу, ТРК «Ера» показувала репортаж журналіста Юрія Нестеренка про зв'язки знайомого Олександра Волкова, кримінального авторитета Володимира Киселя (загинув в автокатастрофі на початку літа, за день до смерті генерала Едуарда Фере, що не може не викликати чергової низки запитань) і тодішнього міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка.

Здавалося б, який тут зв'язок? Проте він існує. 18 вересня 2000 року, в понеділок, співробітник грузинського посольства мав розмову з анонімним співрозмовником. Останній стверджував: Гонгадзе поки що живий і перебуває в Московському районі. До його викрадення причетні міністр Юрій Кравченко і (увага!) народний депутат Олександр Волков та Кисіль.

Тобто з перших днів ті, хто затіяв спецоперацію під кодовою назвою (назвемо її саме так) «справа Гонгадзе», спробували змусити слідство піти хибним шляхом. Кажуть, про мертвих або хороше, або нічого. Доказів причетності Юрія Кравченка до вбивства Георгія Гонгадзе особисто у мене немає, а він уже сказати не зможе нічого ні на свій захист, ні про визнання провини. Можливо, допускаю, він і не був причетний до злочину, але вина його полягає у тому, що міліція, як сказав мій знайомий, колишній полковник МВС, була втягнута у політичні розбірки.

Леонід Кучма весною в одному з інтерв'ю зізнався, що в той час розглядав кандидатуру Юрія Кравченка як майбутнього прем'єра (нагадаю: я неодноразово писав, що на листопад 2000 року було призначено звільнення Віктора Ющенка з посади керівника уряду і лише події, які розігрались у вересні-листопаді в країні, дали йому змогу втриматися у кріслі до 26 квітня 2001 року) і не виключав його участі у президентському поході у 2004 році. Імовірно, тому він і не знав про викрадення Георгія і участь у цьому працівників кримінальної розвідки. Хоча зараз можна стверджувати все, що завгодно, як це робить Микола Мельниченко. Наприклад, в інтерв'ю газеті «Сегодня».

Власне, після зізнання Леоніда Кучми стає зрозуміло: **«справа Гонгадзе» готувалася тим, хто хотів посісти найвище крісло у країні, і була спрямована проти тих, хто в той чи той спосіб міг стати конкурентом у політичній боротьбі.** Чи використовувалася з іншою метою. Зокрема, для оприлюднення «плівок Мельниченка» і початку «касетного скандалу».

Таращанська знахідка

Саме тому в лісі поблизу Таращі і знайшли труп, який потім визнають останками Георгія Гонгадзе. Олександр Мороз, який співпрацював з нашим колегою, не міг не розуміти, що тінь підозри в убивстві журналіста може впасти на нього і його оточення. Тим більше, що в цей час тривав процес над його довіреною особою на президентських перегонах 1999 року у підозрі, що, за версією слідства, ця людина була організатором замаху на іншого претендента на булаву — Наталю Вітренко. Отож він змушений був прийняти «подарунок від данайців» і завдати випереджувальний удар.

Одначе він довго сумнівався у його достовірності. Недаремно першу експертизу на прохання лідера соціалістів провели голландські спеціалісти. І хоча вони не змогли твердо сказати, монтувалися «плівки Мельниченка» чи ні, Олександр Мороз 28 листопада оприлюднив запис. І, як виявилося згодом, сумнівався він недаремно. Той, хто починав з ними роботу, схоже, все-таки свідомо залишив дату монтування запису — 18 вересня 2000 року. Тобто, це був той самий понеділок, коли анонім зателефонував у грузинське посольство. Схоже, в його найближчому оточенні були люди, пов'язані з організаторами і вбивства журналіста, і прослуховування кабінету Президента. І ці факти ще раз підтверджують думку про те, що замовники і організатори «справи Гонгадзе» не ті, на кого пробують вказати пальцем. Коли ж про неї стало відомо суспільству, Олександру Морозу не залишалося більше нічого, як доводити автентичність записів і стати палким захисником Миколи Мельниченка. А ще стати одним з лідерів акцій протесту «Кучму — геть!» та «Україна без Кучми».

> Замовники і організатори «справи Гонгадзе» не ті, на кого пробують вказати пальцем.

Можна навести ще кілька прикладів того, що гра проти колишнього Голови Верховної Ради велася і пізніше. Понад те, Олександра Мороза також хотіли зробити замовником убивства Георгія Гонгадзе. На це вказує поява роздруківок розмови колишнього директора радіостанції «Свобода» і головного редактора «Української правди» Олени Притули.

В «Епіцентрі» — дощ

Проте спецоперація «справа Гонгадзе» розпочалася значно раніше — на початку року. У попередній публікації ми вже розповідали, що, за даними Агентства журналістських розслідувань, оприлюдненних під заголовком «Ідеальна жертва», Георгій разом з друзями 28 березня 2000 року розмістив інформацію, яка компрометувала тодішнього Президента Леоніда Кучму і Першого заступника Голови Верховної Ради Віктора Медведчука. Тобто саме з цієї дати і розпочалася спецоперація, кінцева мета якої була — зміна керівництва держави.

Під приціл у той час потрапив також і нинішній Голова Верховної Ради Володимир Литвин, який тоді очолював адміністрацію Президента. Але про це дещо пізніше. Звернімо увагу передусім на те, що нинішні звинувачення на його адресу збігаються з текстом звіту тимчасової слідчої комісії з розслідування вбивства Георгія Гонгадзе від 20 вересня 2005 року. В ньому, зокрема, йдеться: «Мельниченко дав свідчення, в яких заявив, що з початку весни, травня місяця, колишній глава АП, в даний час Голова Верховної Ради, систематично клав на стіл Президента і доповідав йому про матеріали, надруковані Гонгадзе, і своїми словами настроював Президента Кучму проти Гонгадзе».

Витяг з рішення у справі № 2-606/06

Заяву Литвина Володимира Михайловича про зміну способу виконання рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 02.03.2006 р. по справі за позовом Литвина Володимира Михайловича до Рудьковського Миколи Миколайовича про захист честі, гідності та відшкодування моральної шкоди задовільнити.

Змінити спосіб виконання рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 02.03.2006 р. та зобов'язати Рудьковського Миколу Миколайовича спростувати поширену ним недостовірну інформацію та принести Литвину Володимиру Михайловичу вибачення, шляхом публікацій в газеті «Голос України» наступного тексту: «Приношу пану Литвину Володимиру Михайловичу вибачення за свої неправдиві твердження, поширені мною у виступах на пленарному засіданні Верховної Ради України 05 та 07 жовтня 2005 року про його співучасть у злочині відносно Георгія Гонгадзе і про те, що він зі своїми поплічниками на протязі п'яти років блокує розслідування справи про вбивство Гонгадзе та перешкоджає цьому розслідуванню, намагаючись уникнути судової відповідальності як замовник вбивства».

Чесно кажучи, після серії публікацій «Справа Георгія Гонгадзе: жертви і виконавці» у «Голосі України» мені здавалося, що хоча б тимчасова слідча комісія Верховної Ради незамуленим оком ще раз проаналізує усе пов'язане як з прослуховуванням кабінету на Банковій, так і зникненням журналіста Гонгадзе. Тим більше, що в цих публікаціях я згадував передачу «Епіцентр» на каналі «1+1», у якій мав брати участь Володимир Литвин...

Але про все по порядку. Вперше, 24 березня 2000 року, як давно відомо, у розмові з Леонідом Кучмою згадав Гонгадзе автор і ведучий передачі «Епіцентр» В'ячеслав Піховшек. Невдовзі, а точніше 2 квітня, на телеканалі у прямому ефірі погодився взяти участь і Володимир Литвин. У той час передача користувалася шаленою популярністю. Серед журналістів, яких запрошували для участі у ній, був Георгій Гонгадзе і автор цих рядків. Запросили і на цей раз. Зізнаюся: для тодішнього глави адміністрації Президента я підготував доволі гостре запитання. Проте у студії нас чекало певне розчарування. Як пояснив на початку ефіру В'ячеслав Піховшек, він був змушений запросити у студію іншого гостя, політолога Володимира Полохала (нині народного депутата від БЮТ).

(Володимир Литвин, виявляється, у ті дні був у відрядженні на Закарпатті, оскільки там тривав конфлікт між головою облдержадміністрації Віктором Балогою і його заступниками, очільниками обласної організації СДПУ(о). Балога тоді запропонував департизувати державну службу. Проте у неділю голова президентської адміністрації не зміг вилетіти з Ужгорода. Наступного дня Володимир Литвин мав зустріч з журналістами центральних і регіональних видань. І на початку розмови сказав, що він щойно повернувся з Ужгорода, оскільки через сильний дощ літаку не дозволили злетіти. Водночас він поділився з журналістами спогадами дитинства, які йому навіяли краплі води, що барабанили по літаку: як на початку літа під час косовиці батько ховав його, малого, від дощу під плащпалаткою. Раніше про це писати не хотілося, але сьогодні важлива кожна деталь, щоб усі могли пригадати те, що тоді відбувалося.)

Але повернімося до «Епіцентру» від 2 квітня, бо саме тут і криється розгадка того, чому главу парламенту чіпко пробують прив'язати до імені Георгія Гонгадзе. Прямий ефір добігав до кінця. Передача була не вельми вдалою. Усі розуміли, що глядачеві по той бік екрана нудно. І раптом Георгій Гонгадзе зводиться і майже кричить: «Славо, ти кого до нас привів? Чому тут немає Володимира Литвина? Ми хотіли запитати його про корупцію у владі! Про злочини міліції під орудою Кравченка!» (Його спалах переказую з пам'яті, а тому, ймовірно, дещо зі згаданого могло звучати не так.)

У студії запанувала гнітюча тиша. І зараз важко пригадати, як добігла кінця передача, про що ще говорили у ній. Настрій був гнітючим: ми прекрасно розуміли, що після цього «Епіцентр» у подібному форматі перестане існувати. Врешті, добре усвідомлюючи це, автор цих рядків, тележурналіст Євген Глібовицький і редактор передачі В'ячеслав Єрофєєв вирішили випити пива. І коли залишали студію, натрапили на розлюченого одного з власників телеканалу Олександра Роднянського. Той розпікав Георгія Гонгадзе і дорікав: як ти міг з'явитися на передачі у нетверезому стані?! Згадав і батька Георгія, знайомство з яким і пам'ять про нього не дозволяють вчинити йому так, як би хотілося. Наш колега лише зніяковіло пробував виправдатися.

Ми тихенько проскочили повз них і на вулиці зловили таксі. Наш вибір випав на підвальчик у центрі столиці «Мій милий Августин». Унизу, праворуч від входу, вільних місць не було. В іншому залі вільним був столик під стіною на протилежному боці від входу. Ми пройшли до нього і тільки-но намірилися сісти, як побачили Георгія, Олену Притулу і невідомого чоловіка (пізніше з'ясується: це був Євген Лауер). Олена, побачивши нас, почала кричати: «Хіба ви чоловіки? Чому ви нічого не говорили про Литвина на передачі? От Георгій — справжній мужчина!» Коли вона замовкла, щоб перевести подих, автор цих рядків тихо зауважив: «Як можна говорити про когось, коли він відсутній? Чому ми не повинні вірити Славі Піховшеку, що Литвин не зміг вилетіти з Ужгорода?» Євген уважно подивився на мене і сказав: «А він правий». Їхня компанія ще погомоніла про щось і пішла кидати в мішень дротики. А ми випили пива і залишили приміщення...

Про той день сьогодні пишу так детально, бо тоді уже ходили чутки про Володимира Литвина як майбутнього наступника Леоніда Кучми. Отож організатори спецоперації і хотіли, щоб Георгій публічно поскандалив з тодішнім главою АП. А тому і висловив на початку глави думку про дату її початку. І хоча вона не вдалася через погодні умови, схоже, автори розробки діють за тим же сценарієм. Тільки тепер шукають інші причини для пояснення неприязні, так би мовити, відомого політика і Георгія Гонгадзе.

Апеляційний суд міста Києва

№ 01-6/907
23 червня 2009

Голові Верховної Ради України
Литвину В. М.

Шановний Володимире Михайловичу!

На Ваше звернення від 27.04.2009 р. (вих. № 01-6/907), яке надійшло до Апеляційного суду міста Києва 01 червня 2009 року, повідомляємо, що в матеріалах кримінальної справи № 49-1663 за обвинуваченням Протасова М. К. за п. «і» ст. 93, ч. 3 ст. 166 КК України (1960 року), Поповича О. В. за п. «і» ст. 93, ч. 3 ст. 166 КК України (1960 року), Костенка В. М. за п. «і» ст. 93, ч. 3 ст. 166 КК України (1960 року) відсутні дані про причетність громадянина Литвина Володимира Михайловича до злочину, який вчинено вказаними засудженими. У цій кримінальній справі громадянин Литвин Володимир Михайлович ніякого процесуального статусу не мав.

З повагою,

Голова Апеляційного суду міста Києва
А. В. Чернушенко

Післямова

Істина у справі про смерть Георгія Гонгадзе потрібна не тільки його рідним, але й суспільству. Істина не тільки про тих, хто посмів убити людину, а й про тих, хто організовував і замовив убивство. А замовником може бути передусім той, хто розробив, контролював і контролює досі хід цієї спецоперації. Хто? Наведу думку вже згадуваного директора АЖУРу Андрія Константинова: «Гонгадзе ніяким особливим опозиціонером і не був. Тому що він розміщував в Інтернеті компромат на людей з оточення Кучми, який отримував також від поважної людини з оточення Кучми. Він-то й боявся, що все відкриється і решта представників великих політичних кланів зрозуміють, хто зливав інформацію про них». З цією точкою зору можна було б погодитися, якби не було прослуховування кабінету Президента, якби не було очевидних ознак спеціальної операції, про що ми писали неодноразово.

Хоч як там було, але Олексій Пукач може допомогти слідству назвати тих, хто її організував. За однієї умови: якщо він не буде перекладати вину лише на мертвих. З другого боку, якщо й справді і Едуард Фере, і Юрій Дагаєв (на жаль, покійні) причетні до вбивства Георгія, то, думаю, багато що могла б підказати їхня біографія. У порівнянні з біографіями тих, на кого падає підозра, щоб врешті закінчився біг по колу.

> Замовником може бути передусім той, хто розробив, контролював і контролює досі хід цієї спецоперації.

Але для цього слідчим потрібні висока кваліфікація, просіювання через сито усіх фактів і подій, що траплялися в останній рік життя Георгія. І, найголовніше, тиша. Щоб ніхто, у тому числі Президент, не відволікав їх від тяжкої і копіткої роботи. Тим більше, якщо вони усвідомлюють, що авторитет їхнього відомства, довіра до нього залежать від кінцевого результату — суду, перед яким має постати не тільки Пукач, а й ті, хто затіяв смертельно небезпечну гру для журналіста.

Володимир КОРОЛЮК.

Щоб ніхто, у тому числі Президент, не відволікав їх від тяжкої і копіткої роботи

Перевезення вантажів залізницею між Україною та Словаччиною відновлено *(Укрінформ)*

ЄБРР розглядає питання фінансової підтримки реформування НАК «Нафтогаз України» і газових сховищ *(Укрінформ)*

У НОМЕР

СІМФЕРОПОЛЬ

Кримську міліцію очолив Геннадій Москаль

Народного депутата України Геннадія Москаля призначено начальником ГУ МВС України в Криму — заступником міністра внутрішніх справ України. Про це кореспонденту УНІАН повідомив сам головний кримський міліціонер. За словами Г. Москаля, його попередник Микола Іллічов, швидше за все, очолить Кримський юридичний інститут Одеського державного юридичного університету МВС.

На один день було задоволено претензії колишнього начальника міліції півострова Анатолія Могильова, який через суд вимагав поновити його на посаді замість М. Іллічова. «Наскільки я знаю, пана Могильова сьогодні (19 серпня — **Г. В.**) призначили й відразу звільнили, — розповів Г. Москаль. — Кабінет Міністрів виконав рішення суду, так що жодних претензій пан Могильов не може висловлювати, а починати знову з суду першої інстанції».

На запитання, коли він збирається приїхати до Криму, Г. Москаль відповів: « Це не до мене питання, а до пана Луценка. Якщо скаже самому їхати — поїду сам».

Генерал Москаль вже очолював кримську міліцію в 1997—2000 роках. За цей період на півострові були ліквідовані місцеві організовані злочинні угруповання «Сейлем» та «Башмаки» та інші. Багатьох бандитів було притягнуто до кримінальної відповідальності, дехто з них покинув територію України назавжди.

Георгій ВЕРВЕС.

ЛУГАНСЬК

Читати, писати і... стреси одержувати

На Луганщині під гаслом «Дитина йде до школи» стартував щорічний місячник здоров'я, який триватиме до 20 вересня. Ціль заходу — забезпечити безпечні умови для життя дітей. Через перехід на новий режим роботи, навчання і відпочинку у вересні в школярів та їхніх батьків з'являються додаткові навантаження. Особливо «стресовим» початок навчального року виявиться для першокласників. Тому в рамках місячника проводитиметься роз'яснювальна робота серед батьків і малюків з питань формування навичок здорового способу життя. Пройдуть огляди-конкурси шкільних санпросвітагітбригад, а також спортивно-оздоровчі та культурно-розважальні заходи.

Алла АНТІПОВА.

ЗАПОРІЖЖЯ

Ювілей енергоблока

Виповнилося 20 років з моменту включення в мережу п'ятого енергоблока Запорізької АЕС.

Сьогодні — це мільйон кіловат-годин електроенергії щодоби в енергосистему України, стабільна робота підприємств, тепло і світло в тисячах будинків. З початку експлуатації п'ятий енергоблок уже виробив 130 мільярдів кіловат-годин. Торік на IV Міжнародній науково-практичній конференції з культури безпеки на АЕС він був визнаний кращим серед 15 енергоблоків країни.

Микола МАНЬКО.

Люди припиняють мислити?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За даними соціологічних опитувань, проведених торік, 46 відсотків населення України не купує книжок, тому що не має потреби у читанні. Офіційні статистичні дані ще більш показові: останнім часом в Україні випускається 1,2 книги в розрахунку на одну особу, що в чотири рази менше, ніж в Росії, та в чотиривісім разів менше, ніж у країнах ЄС. А в якій ще країні так масово закриваються книгарні, як у нас? До слова, в Україні припадає одна книгарня на 96 тисяч населення, у той час як у Франції — на 20 тисяч, у Росії — на 75 тисяч населення. «Ми опинилися у справжній кризі читацької культури», — подумав уряд і минулого року ухвалив концепцію Державної цільової програми популяризації вітчизняної книговидавничої продукції на 2009—2012 роки. Як варіанти виходу із такого надскрутного становища запропонували: проводити регулярні книжкові ярмарки, систематично досліджувати український книжковий ринок, стежити за рівнем популярності читання у суспільстві та постійно моніторити читацький попит тощо.

І якщо із виставками та ярмарками у нас більш-менш склалося, то із вирішенням решти завдань ситуація значно гірша. Так, відповіді на запитання «Що і як читають українці?» на державному рівні ніхто не знає. Мало того, за словами начальника відділу книгорозповсюдження та виставок департаменту видавничої справи та преси Держкомтелерадіо Тараса Головка, у нас навіть немає кому зайнятися дослідженням цього питання. Мовляв, спеціальної інституції досі не створено.

Намагаються хоч трошки прояснити ситуацію щодо уподобань читаючої частини нашої країни самі видавництва та книжкові магазини. Звичайно, про репрезентативність їхніх досліджень говорити не доводиться. Утім, хоча б якісь цифри все-таки краще, аніж нічого.

Так, за даними Оксани Жилко, начальника виробничого відділу ДАК «Укрвидавполіграфія», 35 відсотків українців не читають книжок. Мовляв, сучасні читачі стали ліниві. Кількагодинному усамітненню із книгою вони надають перевагу або екранізації відомого твору, або його аудіоваріанту. А більшість же просто обходиться без літератури взагалі.

Серед тих, хто все ж читає, найбільший попит, за даними пані Жилко, має художня література, як-то романи, детективи. Часто купують і дитячу літературу. Щодо мовного розподілу, то майже 60 відсотків купують видання російською мовою. Однак при виборі дитячих книжок перевагу, як правило, надають україномовній літературі. Не залежуються на поличках магазинів і книжки «розкручених» українських авторів — Ірени Роздобудько, Марії Матіос, Люки Дашвар, Андрія Кокотюха та інших. До речі, за словами пані Жилко, сучасні читачі стали дуже вибагливі. Мовляв, окрім змісту, зважають і на якість поліграфії.

— Гадаю, на якість друку і паперу дивляться передусім міські мешканці. А в селах люди неновому глянцевому журналу радіють. Я щоразу, коли їду до свекрухи, відвожу туди стоси старих журналів, романів. То до нас потім усе село сходиться читати. Вони на мене дивляться — як на просвітницю, — каже киянка Олена Григорівна.

«Коли у нас була практика книгарні на колесах, ми приїздили у віддалені села. До нас за книжками люди у черги ставали, бо найближча книгарня, якщо її так можна назвати, у райцентрі. А до нього ще треба доїхати», — розповів видавець з Волині.

Ми не закликаємо усіх купувати українську книжку, бо знаємо, що не таке вже це і дешеве задоволення. Та якщо маєте таку можливість — ходіть у бібліотеки, обмінюйтеся із знайомими, урешті-решт, скачуйте з Інтернету і читайте. Адже як сказав Дені Дідро: «Люди припиняють мислити, коли припиняють читати».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

За два дні — дві НП

Рятувальники ще не встигли завершити роботи на обвалах колишнього Деражнянського цукрового заводу, як наступної доби подібний інцидент стався на Сатанівському заводі в Городоцькому районі. Як повідомили в обласному управлінні МНС, нещасний випадок трапився о другій ночі під час несанкціонованих робіт із демонтажу металоконструкцій. Несподівано в приміщенні фільтраційного цеху головного корпусу цукрового заводу впало перекриття між другим та третім поверхами. Через це утворився завал висотою до трьох з половиною метрів та площею близько шестисот квадратів. Під уламками загинув 25-річний зварювальник. Його тіло дістали лише вранці — розбирати зруйновані конструкції довелося цілу ніч. Для ліквідації аварії залучили аварійно-рятувальний загін спецпризначення, кінологічну службу, міліцію, важку спецтехніку МНС.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Обчистила могилу

Двадцять сім кущів бальзаміну вирвала з братської могили у центральному чернігівському сквері імені Попудренка 60-річна мешканка Славутича. Її затримали вранці комунальники-озеленювачі та доправили до міліції. Як пояснила затримана, вона хотіла продати квіти на базарі, аби за виручені кошти повернутися додому. Мовляв, не було чим заплатити за проїзд. Жінка перед цим день провела в обласному центрі та переночувала на вокзалі. Як з'ясувалося, крадійка уже раніше мала проблеми із законом та відбула строк у виправному закладі. Вирішується питання про порушення стосовно неї кримінальної справи.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ФОТОФАКТ

31 серпня почне працювати перша міська електричка за маршрутом: станція «Троєщина» — станція «Київ-Петрівка».

Фото Віктора КУЩЕНКА/УНІАН.

Збільшення мінімальної зарплати призведе до нових звільнень і боргів

Такого висновку дійшла Федерація роботодавців України (ФРУ). Як відомо, цей соціальний норматив за законом повинен затверджуватися до прийняття держбюджету на наступний рік. Зараз іде вже традиційна полеміка на цю тему. Профспілки — захисники інтересів трудящих — пропонують установити розмір мінімальної заробітної плати на 2010 рік на рівні 1185 гривень, роботодавці наполягають на 720 грн. Кажуть, інакше неминучий дефіцит бюджету в 87 млрд. грн., нові борги в зарплаті і хвиля масових скорочень працюючих. Так, наприклад, «Запоріжсталь» змушена буде викинути на вулицю близько тисячі осіб.

За даними Держкомстату, на 1 серпня поточного року заборгованість у зарплатах становила 1 млрд. 639,2 млн. грн. Уряд усіляко намагається вирішити цю проблему, аж до введення можливої кримінальної відповідальності стосовно боржників. Однак роботодавці вважають: силові методи тут не поможуть. Так, генеральний директор ВАТ «Славутич» Володимир Чміль радить, їдучи по краю прірви, не робити різких рухів. Мовляв, зарплатні борги — вина не тільки керівників підприємств. Їх провокує сама державна політика. Щоб нормально функціонувати, підприємству слід мати не менше 30% внутрішніх замовлень на свою продукцію. Сьогодні про це можна тільки мріяти, та й на зовнішні ринки збуту надії мало. При цьому, вимагаючи від роботодавця виконання своїх соціальних зобов'язань, держава не поспішає виконувати свої. Так, «Славутич» задіяний у держзамовленні з національного проекту «Корвет». За словами Володимира Чміля, свою частину роботи підприємство зробило, а грошей не одержало. Каже, є постанова Кабміну, за якою в умовах кризи заборонено навіть видавати аванс підрядникові. У свою чергу, йому треба заплатити податки, оплатити комунальні послуги, електроенергію і закупити необхідні матеріали для виробництва. На зарплату вже не залишається.

Заступник керівника ФРУ Руслан Іллічов повідомив, що Укравтодору дозволили розплачуватися з постачальниками послуг і підрядниками, які працюють у рамках проекту Євро—2012, векселями. Є компанії, які винні 20—30 млн. грн. Завтра вони одержать цінні папери, термін погашення яких — січень 2012 року. А зарплату співробітникам треба платити сьогодні. Питається: чим?

Деяким підприємствам держава заборгувала по сто мільйонів виплат з ПДВ.

— Весняна постанова Кабміну № 312 обіцяє повернути підприємствам борг із ПДВ, якщо в них є борги у зарплаті перед співробітниками, — каже директор департаменту соціального страхування ФРУ Юрій Кузовий. — Виходить, треба спеціально не платити зарплату працівникам, щоб одержати борг із ПДВ. І то не весь, а лише на суму боргу підприємства у зарплатах. При цьому на практиці повернути обіцяне неможливо.

Ольга ВІТЕР.

Діаспора з’їхалася до Львова на Світовий конгрес українців

Річні загальні збори Світового конгресу українців (СКУ) вперше проходять у місті Лева. Досі з українських міст вони відбувалися в Києві, Донецьку та Харкові. Учора на збори СКУ прибула Прем’єр-міністр Юлія Тимошенко, з якою представники діаспори обговорили проблеми взаємодії уряду та діаспори.

Зокрема, закордонні українці стурбовані зменшенням фінансування програм співробітництва. 2008 року для цього в державному бюджеті України було передбачено 15 мільйонів гривень (фактично виділено 8). Цього року заплановано лише 100 тисяч, а наступного — взагалі нічого. Якщо Київ і надалі проводитиме таку політику стосовно діаспори, то може втратити потужного партнера за кордоном. Тим більше, що приклади значного впливу закордонних українців на уряди інших держав уже є. Приміром, як розповів на прес-конференції президент СКУ Євген Чолій, два роки тому було підписано Меморандум про співпрацю між секретаріатом Президента, Інститутом національної пам’яті і Світовим конгресом українців про відзначення 75-х роковин голодомору в Україні. У результаті завдяки наполегливим зусиллям діаспори нині вже 15 держав світу офіційно визнали голодомор в Україні геноцидом.

Звичайно, уряд намагається якомога тісніше співпрацювати із закордонними українцями. Тому 30 липня цього року був підписаний меморандум між СКУ та Міністерством закордонних справ, який передбачає п’ять головних напрямів діяльності: забезпечення захисту українців за кордоном; підвищення позитивного міжнародного іміджу нашої країни; збереження та популяризація української мови в діаспорі; визнання голодомору 1932-33 років геноцидом українського народу; і п’яте — сприяння реалізації європейських та євроатлантичних прагнень України. Два наступні роки будуть присвячені втіленню цих спільних планів у життя.

Що ж стосується перебування у Львові Юлії Тимошенко, то, виступаючи перед СКУ, вона зробила ряд «гучних» заяв. Зокрема, виступила за висування єдиного кандидата від демократичних сил на виборах президента. «Мені хотілося б, щоб і зараз (як на попередніх виборах) національно-демократичний табір пішов з єдиним кандидатом», — зазначила Прем’єр-міністр. Крім того, пані Тимошенко ствердила, що протягом 3—5 років Україна ліквідує енергетичну залежність від Росії.

Під час свого попереднього візиту прем’єр пообіцяла виділити Львову для завершення робіт, спрямованих на цілодобове водопостачання, 191 млн. грн. Перші гроші — 40 млн. — до Львова вже надійшли. І в цей свій візит Ю. Тимошенко оглянула водопровідну насосну станцію «Сокільники», переоснащену за кошти Світового банку. Тепер дві насосні станції і водогін Золочів—Плугів будуть переоснащені до кінця року коштом державного бюджету.

Ірина ЄГОРОВА.

Тимошенко і Путін домовилися зустрітися 1 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Польщі завершується підготовка до відзначення 70-ліття початку другої світової війни. 1 вересня 1939 року о 4.45 з німецького лінкора «Шлезвіг-Гольштейн» пролунали перші постріли по польській території, по форту Вестерплатте, що на маленькому півострові в гирлі портового каналу морської акваторії Гданська. Саме на цьому півострові зустрінуться 14 європейських прем’єр-міністрів і 7 міністрів закордонних справ. Уже відомо, що на Вестерплятте прибудуть Володимир Путін, Ангела Меркель, а також глави урядів Голландії, Швеції, Італії, країн Прибалтики, Фінляндії. Францію й Великобританію представлять міністри закордонних справ Бернар Кушнер та Пітер Міллібенд. Наразі вирішується питання про те, хто прибуде від США. Очікується, що це буде держсекретар Хілларі Клінтон.

ФОТОФАКТ

Львів відвідали учасники клубу ретро-автомобілів «Сітроен» у рамках подорожі Східною Європою та Росією за маршрутом «Париж—Москва—Париж».

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

У НОМЕР

Відкрилася лабораторія, що вишукує ГМО

У Луганську відкрилася лабораторія молекулярно-генетичних досліджень у продуктах харчування і сільськогосподарській сировині. За оцінкою фахівців, найсучасніша з-поміж чотирьох уже наявних у країні. Дослідження дозволяють виявити не тільки вміст ГМО в продуктах, а й їх кількість. За словами директора ДП «Луганськстандартметрологія» В’ячеслава Шахова, за добу фахівці лабораторії можуть робити 10—15 аналізів зразків, що надійшли. Собівартість одного — близько 500 гривень. На створення лабораторії було витрачено близько мільйона гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Італійський вітрильник перетвориться на дискотеку

В Одеській гавані відшвартувалося найстаріше судно ВМС Італії вітрильник «Америго Веспуччі». Вітрильник збудовано у 1931 році.

Екіпаж 278 чоловік, а для того, щоб підняти всі вітрила, необхідно 60 хвилин і участь у цій операції 200 із них.

В Одесі вітрильник, що є послом доброї волі ЮНІСЕФ, пробуде три дні. Екіпаж «Америго Веспуччі» очікує зустрічі з моряками Західної Військово-Морської бази ВМС України. Керівництво походу нанесе візити міській та обласній владі. Ну, і головний сюрприз для одеситок: на палубі вітрильника відбудеться дискотека просто неба.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

СВЯТКУЮТЬ УСІ!

Цигани зберуться на фестиваль

Із 25 по 28 серпня в Ужгороді проходитиме перший міжнародний фестиваль циганського мистецтва. До міста з’їдуться танцювальні та співочі колективи з України, Угорщини, Словаччини, Румунії та Польщі. Ужгород на фестивалі представлятимуть володар гран-прі кількох міжнародних фестивалів ансамбль «Ром сом», співачка Неля Адам та «золотий голос» Йосип Горват. Глядачі зможуть побачити танок старовинні циганські танці. У рамках фестивалю відбудеться конференція на тему «Подальший розвиток циганської культури в Європі».

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Богатирі пограють м’язами

У селі Красенівка Чорнобаївського району на Черкащині 22 серпня урочисто відкриється всеукраїнське свято богатирської сили. Найсильніші та найспритніші змагатимуться за призи пам’яті свого земляка — багаторазового чемпіона світу борця Івана Піддубного. В програмі — турнір з греко-римської боротьби, змагання за звання найспортивнішого села району та найсильнішої людини свята, богатирське видовище за участю наймогутнішої людини світу-2004 Дмитра Халаджі, а також козацькі забави під гаслом «Вітає щиро міць, красу і силу земля, яка Піддубного зростила».

Свято триватиме три дні. Гостей розважатимуть учасники фестивалю троїстих музик та родинної творчості, а також дитячого фізкультурно-спортивного турніру «Покажем у змаганнях залюбки, що предки в нас — Піддубні-козаки!». Усім охочим запропонують роботи народних умільців та богатирську кухню.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ФОТОФАКТ

Переможницею конкурсу «Міс бікіні» у рамках міжнародного конкурсу «Miss Tourism Queen International 2009» стала представниця Індонезії Йоке Параміта Джаті Валуйо. Друге місце дісталося росіянці Катерині Грушаніній, третє — українці Руслані Стадуб.

Фото Сіньхуа/ Укрінформ.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Прикордонно-фінансовий контроль

З 25 серпня у пунктах пропуску через державний кордон наші «зелені кашкети» вибірково перевірятимуть в іноземців вміст гаманців. На кожен місяць перебування в Україні гості з пострадянського простору (громадяни Киргизької Республіки, Молдови, Таджикистану, Туркменистану та Узбекистану), а також із 85 країн Африки, Азії та Близького Сходу повинні мати фінансове забезпечення, що відповідає двадцятиразовому розміру прожиткового мінімуму, встановленого для громадян України. На 30 днів — 12 620 гривень. Як повідомили Державній прикордонній службі, доказом фінансової спроможності вважатимуть не тільки готівку, а й міжнародні платіжні картки, туристські ваучери, квитки на літак у зворотному напрямку, документи, що підтверджують бронювання житла в Україні, тощо. Розглядатимуть також гарантійні листи від приватних підприємців або юросіб, які запрошують до себе в гості іноземця і зобов’язуються оплатити всі його витрати.

Експерти наголошують: така практика є загальноприйнятою у багатьох країнах світу. Так, у Республіці Польща вимагають фінансового забезпечення в сумі 150 євро на добу, у Словаччині — від 56 до 150 євро (залежно від мети прибуття), в Угорщині — від 100 до 150.

Тим часом нашим туристам Міністерство закордонних справ рекомендує утриматись від відвідання території Абхазії та Південної Осетії та в’їзду до Грузії через пункти пропуску «Адлер» і «Нижній Зарамаг» на грузинсько-російській ділянці кордону. У зв’язку з прийняттям Грузією закону «Про окуповані території» в’їзд на ці території для громадян іноземних держав та осіб без громадянства заборонено.

МОЛДОВА

Парламентська коаліція планує референдум стосовно НАТО

Створена після нещодавніх виборів парламентська коаліція планує провести референдум щодо можливого вступу країни до НАТО. Про це заявив лідер Ліберально-демократичної партії Молдови (ЛДПМ) Влад Філат в інтерв’ю молдавській газеті «Тимпул».

За його словами, референдум може бути проведений через два-три роки. До цього влада країни планує провести серед населення інформаційну кампанію, присвячену Північноатлантичному альянсу. Головним завданням коаліції в парламенті Молдови оголошено європейську інтеграцію — об’єднання партій так і назвали «Альянс за європейську інтеграцію». Коментуючи плани стосовно проведення референдуму, заступник голови ЛДПМ Олександр Тенасе зазначив, що атлантична інтеграція Молдови також є одним з пріоритетів.

РОСІЯ

Кількість зниклих безвісти зростає

Зниклими безвісти під час аварії на Саяно-Шушенській ГЕС вважають 59 осіб. Слідчі мають дані про 17 загиблих. Раніше оперативний штаб з ліквідації наслідків надзвичайної події, що працює на місці аварії, повідомляв про 58 зниклих безвісти. Крім того, поранення під час інциденту отримала 14 осіб (раніше повідомлялося про 15).

За добу фахівці лабораторії можуть робити 10—15 аналізів зразків, що надійшли

Криза глобального капіталізму й ризики нових конфліктів

Глобальна фінансово-економічна криза, яка вибухнула в середині 2007 року, прискорила фундаментальні процеси у світовій економічній системі. Почалися зміни структури світової економіки й характеру торговельних і господарських зв'язків, з'являються нові точки зростання. Змінюється і зміст дискусій про оптимальні моделі безкризового економічного розвитку. Значно менше стає тих, хто на різні лади прославляє споживчий рай, неоліберальну економіку й теоретичні «знахідки» прихильників теорії монетаризму. Від авторитетних міжнародних експертів і політичних лідерів дедалі частіше лунають заклики провести корінну перебудову всієї системи світових соціально-економічних і господарських зв'язків. Разом з тим, під впливом кризи глобального капіталізму прискорюється процес перебудови всього глобального світопорядку.

Політичні зміни відбуваються болісно. Знову загострюється боротьба за глобальне лідерство, зростає напруженість і конфліктність практично у всіх регіонах планети. Почався новий виток гонки озброєнь. За даними Стокгольмського міжнародного інституту досліджень миру (Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI), в 2008 році країни світу побили всі рекорди по сумі витрат на військові цілі. На озброєння було витрачено понад 1,464 трильйона доларів. Ця сума на 45% більша, ніж десять років тому й на 4% більша, ніж роком раніше.

Світ знову опинився біля небезпечної межі, коли будь-які спроби протидіяти об'єктивному процесу перебудови світової політичної й економічної системи можуть призвести до непоправних наслідків для всієї людської цивілізації.

Нові світові лідери і контури майбутнього світового порядку

Ще на початку 2007 року комуністи стверджували, що нинішній світовий порядок нежиттєздатний і неминуче зміниться. Економічна криза лише прискорила цей процес, кристалізувала всі проблеми, що нагромадилися, і виявила повну неадекватність сформованої світової системи. Стало цілком очевидно, що політична і економічна ієрархія світу, заснована на абсолютному домінуванні країн «золотого мільярда» — США та їхніх союзників, більше не відповідає реаліям сучасності.

Сьогодні можна із упевненістю стверджувати, що у світової економіки з'явилися нові локомотиви зростання. Країни, що розвиваються, які не використовували збиткові теорії монетаристів і не захоплювалися будівництвом споживчих пірамід, виявилися більш стійкішими до кризи.

У Заходу справді з'явилися сильні конкуренти. Про це переконливо свідчать порівняльні показники економічного розвитку держав так званого світового центру і провідних країн, що розвиваються.

ВВП США впав у першому кварталі 2009 року на 5,5% до аналогічного періоду минулого року. Обсяг промислового виробництва в річному обрахуванні у квітні 2009 року знизився на 12,5%, а рівень безробіття в травні 2009 року досяг 9,4% і продовжує зростати.

Не краща ситуація і у так званій Єврозоні. ВВП Єврозони стосовно I кварталу 2008 року скоротився на 4,8%, а рівень безробіття зріс до 9,2%. Обсяг валового внутрішнього продукту Німеччини, найбільшої в Європі економіки, порівняно з початком 2008 року, скоротився на 6,9%, а промислове виробництво рухнуло на 21,6%.

Водночас у Китаї та Індії за підсумками I кварталу основні індикатори свідчать про зростання національних економік. Згідно з попередніми оцінками, валовий внутрішній продукт Китаю в I кварталі 2009 р. зріс на 6,1% порівняно з I кварталом 2008 р. При цьому, уже в II кварталі, за прогнозами аналітиків, темпи зростання економіки Китаю прискоряться до 8%. Крім того, передбачається, що економіка найближчим часом вийде на шлях стабілізації й поліпшення показників.

Стосовно Індії аналітики та експерти, у тому числі й Міжнародного валютного фонду (МВФ), говорять про деяке уповільнення темпів зростання — до 5,25% в 2009—2010 фінансовому році. Тим часом центральне статистичне відомство Індії прогнозує, що за підсумками поточного року зростання економіки досягне 7,1%. Також за прогнозами експертів зростання спостерігатиметься й в економіці Ірану, а економіка Бразилії скоротиться лише на 0,53%.

Справді, криза дещо знизила темпи економічного зростання в країнах, що розвиваються, але на відміну від західних економік не заморозила його. Багато експертів, у тому числі в країнах Заходу, визнають, що найближчими роками економічна першість може перейти саме до країн, що розвиваються. За прогнозами Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), зростання ВВП Китаю наступного року становитиме 9,3%, Індії — 7,2%, Бразилії — 4%. Для порівняння: економіка США цього року скоротиться на 2,8% і зросте лише на 0,9% у наступному.

Разом із зміцненням економічних позицій зростає й політична суб'єктність країн, що розвиваються. Вони дедалі рішучіше заявляють про необхідність глибокої реформи світової політичної й фінансово-економічної системи, усе суворіше порушують питання про посилення своїх позицій у рамках ООН, МВФ, СОТ, збільшенні ролі в урегулюванні міжнародних конфліктів і суперечностей.

Про реальність намірів потіснити США і перебудувати світову політичну і фінансово-економічну систему, яка базується на доларі, свідчить саміт Шанхайської організації співробітництва (ШОС) і зустріч держав групи БРІК (Бразилія, Росія, Індія, Китай), які відбулися 15—16 червня 2009 року в Єкатеринбурзі.

Учасники переговорів у рамках БРІК закликали до реформ міжнародних фінансових інститутів, зокрема — радикальних змін в ООН. Країни—члени групи закликали до створення стабільної, передбачуваної та багатосторонньої валютної системи.

Країни—члени ШОС також обговорювали необхідність створення нової системи глобальної фінансової безпеки, питання політичного і військового співробітництва для підтримки безпеки в Євро-Азіатському регіоні.

У напрямку перебудови фінансово-економічної системи країнами БРІК уже здійснюються реальні кроки. Ще наприкінці 2008 року Китай уклав із шістьма країнами угоди про використання у двосторонній торгівлі національних валют. Сьогодні плани відмови від розрахунку в доларах США у взаємній торгівлі обговорюються із Бразилією та Російською Федерацією.

Загалом у світі активізуються інтеграційні об'єднання, виникають нові економічні й валютні союзи. Продуктивно йдуть переговори про створення митного союзу між Росією, Білоруссю і Казахстаном. Передбачається, що угода незабаром буде доопрацьована і набуде чинності вже 1 січня 2010 року.

Прискорюються процеси політичної та економічної інтеграції в Латинській Америці. У квітні 2009 року на саміті країн—учасниць Боліваріанської ініціативи (ALBA), який відбувся у венесуельському місті Кумана, було одностайно ухвалено рішення про введення умовної одиниці для взаєморозрахунків — сукре. На першому етапі сукре перебуватиме в обігу як віртуальна валюта, однак у майбутньому планується перехід до повноцінної валюти, що дасть змогу відійти від нав'язаної диктатури долара. Імовірно, що сукре діятиме не тільки в країнах ALBA, а й в інших державах, зацікавлених у такому інструменті, зокрема, в Еквадорі та Парагваї.

Шляхом економічної інтеграції рухаються й країни Перської затоки. На початку липня 2009 року міністри закордонних справ чотирьох із шести країн—членів Ради співробітництва арабських держав Перської затоки — Бахрейну, Кувейту, Катару й Саудівської Аравії — підписали угоду про створення валютного союзу. Зроблено перший реальний крок на шляху до створення єдиної валюти в цьому багатому нафтою регіоні.

Отже, висновки комуністів про те, що світ поступово повертається до багатополярності, виявилися правильні. Ми бачимо, як сьогодні стрімко зростає вплив Китаю та Індії, активізується політичне й економічне співробітництво в Євразії, з'являється нова Латинська Америка.

Водночас економічна міць і політичний вплив США та їхніх союзників невблаганно скорочуються. Похитнулися позиції американського долара, за рахунок емісії якого США тривалий час підтримували невгамовне зростання споживання й видимість благополуччя всередині країни. Зростає боргове навантаження на економіки країн Заходу. Інвестори дедалі пильніше вивчають можливості вкладати гроші в країни з дефіцитом бюджету 12,3% ВВП і зовнішнім державним боргом близько 9 трлн. доларів.

Непорушне благополуччя «золотого мільярда» опинилося під загрозою. Проект Pax Americana, однополярного світу на чолі з єдиною надімперією США, впритул наблизився до свого логічного завершення. Однак ні колишній гегемон, ні його західні союзники, схоже, із цим не згодні.

Антикризові рецепти старого світу

Достеменно зрозуміло, що Захід не має наміру миритися із зростанням економічного і політичного впливу країн, що розвиваються. Фундатори однополярного світу не можуть визнати об'єктивну необхідність перебудови світової політико-економічної системи. Замість нарощування співробітництва із країнами, що розвиваються, і спільного пошуку шляхів вирішення глобальних проблем Захід агресивно приєднався до гонки за глобальне лідерство.

Причини такої поведінки «держав ядра» очевидні. Щоразу, коли економіки цих країн опинялися в кризі, головним інструментом боротьби із внутрішніми проблемами ставав відвертий економічний паразитизм. Пріоритетом для політичного істеблішменту країн Заходу завжди були й залишаються інтереси великого приватного капіталу. Саме тому основний тягар економічних проблем еліти держав «золотого мільярда» завжди намагалися перекласти на робочі класи у своїх країнах і населення держав капіталістичної «периферії».

Для вирішення цього завдання в хід ішов стандартний набір інструментів: допомога вибраним олігополістичним групам за рахунок увімкнення друкарського верстата, скорочення податків, за одночасного і різкого зниження соціальних виплат, оптимізації виробництв і відвертого протекціонізму.

Наслідки таких «антикризових дій» західних урядів очевидні.

Увімкнення друкарського верстата, так зване «кількісне ослаблення», у США, ЄС, Великій Британії, Японії, уже в найближчому майбутньому призведе до галопуючої інфляції у світових масштабах. А отже, до знищення трудових заощаджень і скорочення реальної оплати праці робочих класів, особливо в країнах капіталістичної периферії. США вже не раз вдавалися до послуг «контрольованої» інфляції.

Уперше долар був офіційно девальвований в 1933 році. Влада США просто відмовилася від закону про золотий стандарт (1900 рік) і зменшила золотий вміст долара з 1,50463 гр. до 0,88867 гр., або на 41%. Такий же девальваційний «фокус» американська адміністрація зробила в період кризи початку сімдесятих. В 1971 році вміст золота в доларі було знову скорочено, а менш як за рік обмін доларів на золото й зовсім було припинено. Сьогодні на світових ринках за унцію (31,1 грама) готові платити близько 950 доларів США.

Глобальна інфляція, в остаточному підсумку, найсильніше ударить по трудящих країн індустріального поясу — Латинської Америки, Південно-Східної Азії та Східної Європи. Економіки цих країн найчастіше мають яскраво виражену експортну орієнтацію. В умовах різкого скорочення попиту на зовнішніх ринках і фактичної ізоляції від світових ринків капіталу для підтримки конкурентоспроможності продукції власники виробничих активів змушені використовувати єдиний доступний засіб — скорочувати доходи робітників та службовців своїх компаній. У результаті країни «золотого мільярда» одержують здешевлення імпортної продукції, а населення капіталістичної периферії — надексплуатацію і зниження трудових доходів.

Так звана оптимізація виробництв, яка розгорнулася по всьому світі, веде до масового скорочення робочих місць, закриття заводів і фабрик. На вулицях опиняються мільйони робітників. У глобалізованому світі, де панують транснаціональні корпорації, втратять роботу насамперед робітники «винесених» на периферію виробництв.

При цьому політичний істеблішмент країн Заходу знову прагнутиме нав'язати свої антикризові рецепти країнам, що розвиваються. Через міжнародні структури — МВФ, СОТ, Світовий банк, не гребуючи прямим політичним тиском, західні уряди вибиватимуть із країн, що розвиваються, борги своїх приватних банків. Від них вимагатимуть відкрити ринки для імпорту, урізати бюджетні витрати, скоротити соціальні субсидії й державну допомогу.

Саме за рахунок економічного паразитизму Захід пережив Велику депресію, вибрався із кризи сімдесятих, запобіг краху капіталістичної системи наприкінці вісімдесятих — початку дев'яностих років минулого століття. Сьогодні він намагається зробити це знову.

Однак, порівняно з тридцятими або навіть сімдесятими роками минулого століття, ситуація істотно змінилася. Багато країн, що розвиваються, володіють досить великими золотовалютними резервами, мають незначний дефіцит або навіть профіцит державного бюджету й низький рівень зовнішнього боргу в співвідношенні до ВВП. Уже не країни Заходу, а зростаючі економіки є основними світовими кредиторами.

Лідери серед країн, що розвиваються, з успіхом освоїли або динамічно освоюють технологічні уклади високого рівня, що базуються на атомній енергетиці, мікроелектроніці, супутниковому зв'язку й космічних технологіях.

Не маючи ефективних економічних інструментів примусу держави капіталістичного центру, передусім США, перейшли до стратегії політичного «стримування» своїх прямих конкурентів. В основу цієї стратегії ліг головний імперський принцип — «розділяй і пануй», а основні інструменти її реалізації — створення центрів нестабільності навколо потенційних світових лідерів.

Небезпечні стратегії «стримування»

Кілька років тому ми, комуністи, попереджали, що американська зовнішня політика дедалі активніше вдається до позаекономічних методів міжнародної конкуренції. Уже тоді в геополітичному арсеналі США міцно закріпилися стимулювання внутрішнього сепаратизму, організація локальних конфліктів і так званих «кольорових революцій» у найближчому прикордонні лідерів регіону. Одна з основних цілей — не допустити стабілізації політичних режимів у цих державах і політично обмежити зростання їх геоекономічного впливу. Це багато в чому пояснює тліючий уйгурський і тибетський сепаратизм у Китаї, проблеми в індійських штатах Джама і Кашмір, тиск ззовні з метою створити «санітарний кордон» недружніх держав навколо Росії. Що сьогодні відбувається у світі?

Загострилася проблема ядерного статусу Північної Кореї. Незважаючи на численні декларації, США й країни Заходу не захотіли докладати зусиль до пошуку компромісного варіанта в переговорах із КНДР у рамках «Шістки». Всі зусилля західної дипломатії у вирішенні північнокорейської проблеми зведено до узгодження з Росією та Китаєм більш жорстких санкцій стосовно КНДР. У регіоні повним ходом іде локальна гонка озброєнь і брязкання зброєю. Знову залунали заклики здійснити військову інтервенцію проти Північної Кореї.

Критична ситуація в Центральній Азії. Перебування обмеженого військового контингенту НАТО в Афганістані дедалі виразніше перетворюється із чинника стабілізації ситуації в регіоні на основну причину незгасаючого збройного конфлікту. Операція «Незламна свобода», розпочата в жовтні 2001 року проти фундаменталістського режиму Талібан, сьогодні переросла у війну окупаційних сил проти мирного населення. За різними оцінками, втрати серед мирних жителів Афганістану в результаті ударів сил НАТО становлять від 3,5 до 5 тис. чоловік. Офіційну статистику нинішній уряд Афганістану не веде, боїться назвати своєму народу справжню ціну «американської допомоги».

Водночас США та їхні союзники наполегливо прагнуть перенести конфлікт на територію Пакистану. З 2008 року американські збройні сили регулярно завдають ударів по прикордонних районах Пакистану. Планомірно й наполегливо розхитується політична ситуація в самому Пакистані, нагнітається напруженість у відносинах Пакистану із сусідньою Індією.

(Далі буде).

Петро СИМОНЕНКО,
голова фракції КПУ у Верховній Раді України,
Перший секретар ЦК Компартії України.

Помаранчева влада поводиться у відносинах із Росією як хуліган напідпитку в нічному тролейбусі

Останнім часом деякі політики почали шукати душевнохворих у керівництві окремо взятого міста. Я б замість цього порадив психіатрам приділити увагу здоров'ю деяких — поки що — лідерів загальнонаціонального масштабу.

З часу «Помаранчевої революції» політика України стосовно Росії набуває дедалі нових ознак параної та шизофренії.

Не розвиваючи української мови, прагнуть відучити українців від російської. А чому заодно не від англійської, китайської? Якщо позбавляти українців перспектив міжнародного спілкування — то всіх одразу. Що ще може лежати в основі такої мовної політики української влади, як не комплекси її ініціаторів? Можливо, хтось із помаранчевих лідерів у школі одержав «двійку» по російській мові або отримав підручником російської мови по чолу від сусіда по парті. У цьому разі доводиться припустити, що політику багатомільйонної країни визначають підліткові комплекси одного-двох її громадян. Майже за Фрейдом.

Далі. Взяти претензії української влади до Росії із приводу Голодомору. Заперечувати голодну смерть тисяч радянських громадян як у 1932—1933, так і в 1946—1947 роках нікому і в голову не прийшло б. Але до чого тут утворена 1991 року держава Росія? Чому не Грузія, чиїм представником був лідер СРСР Йосип Сталін? І чому Президент і МЗС України не «наїжджають» на Монголію з приводу татаро-монгольського ярма, не погрожують Польщі й Литві з приводу окупації українських земель протягом декількох століть? Мабуть, Росію просто хочеться вважати винною в усьому — зокрема й у тім, що нинішній українській владі вже котрий рік не вдається сумлінно працювати.

«З тієї ж опери» і настирливі ідеї про міфічну «російську агресію». Захищатися від якої пропонується винятково спробами вступити до НАТО. Логіки й тут не видно, адже Росія й СРСР, з яким її ототожнюють «помаранчеві», лише додавала Україні території — починаючи з Галичини, Закарпаття й закінчуючи Кримом. А претензії, щоб відібрати в України ту чи іншу частину її земель або водних просторів, звучать саме з території членів НАТО, приміром, тієї-таки Румунії. Тобто там, де немає загрози, — в нашої влади манія переслідування. А там, де потрібно захищатися, — інстинкт самозбереження виключений. Хіба так мислить нормальна людина? А цивілізована держава?

Загалом у відносинах з Росією українська влада майже всі минулі чотири роки поводилася, немов підпилий хуліган у нічному тролейбусі. Дебошир, побачивши пристойного пасажира, спершу викрикує образи, потім обливає його пивом із пляшки, струшує йому на голову попіл від сигарети, а коли розгніваний пасажир у відповідь зауважує й бере хама за обшивку, хуліган щиро обурюється: як, за що, адже він поводився цілком пристойно.

Саме таку аналогію викликає зовнішня політика України в 2005—2009 роках, нещодавня заява Президента Росії й реакція вітчизняних чиновників, відповідальних за зовнішню політику.

Тим часом заява Президента Медведева не є ворожою, виходить із важливості братніх зв'язків українського й російського народів, необхідності підтримки українців, які мешкають у Росії, містить конструктивні пропозиції про повернення україно-російських відносин на рівень стратегічного партнерства.

Безумовно, як заявив лідер Партії регіонів Віктор Янукович, справжнє відродження нормальних, добросусідських, рівноправних і взаємовигідних відносин України з нашим стратегічним партнером Росією буде можливим лише в тому разі, якщо Президентом України в результаті перемоги на виборах 2010 року стане кандидат від Партії регіонів.

Нині Голова Верховної Ради України Володимир Литвин запропонував провести спільне засідання парламентаріїв з Верховної Ради України та Федеральних Зборів Росії для обговорення ситуації й напрацювання пропозицій для подолання кризи в україно-російських відносинах.

У цьому зв'язку вважаю за необхідне повною мірою задіяти потенціал депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Російською Федерацією, співголовою якої я є. Нашою групою успішно апробовано формат спільних засідань за участю депутатської групи Державної Думи РФ у зв'язках з Україною. Минулого, 2008 року, в період чергового загострення напруженості в україно-російських відносинах, такі переговори мали відчутний позитивний результат. Дію «великого» україно-російського договору про дружбу і співробітництво було продовжено на новий десятилітній термін, хоча спочатку повідомлялося, що договір може не бути відновлено.

І в нинішній ситуації двосторонні переговори у формі спільного засідання депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Російською Федерацією й депутатською групою Державної Думи РФ у зв'язках з Україною, які традиційно проходили в Одесі, на базі Одеської національної юридичної академії, допоможуть розрядити обстановку й перевести діалог між нашими країнами в конструктивне русло.

Сергій КІВАЛОВ,
народний депутат України, співголова депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Російською Федерацією, голова Комітету Верховної Ради України з итань правосуддя.

Друкується в рахунок квоти Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя.

Проблеми лісу та землі в Україні

Правду кажучи, в назві статті вимушено допущена суттєва неточність, бо поняття «ліс» і «земля» вживаються нарівні, але вони нерівноцінні об'єкти праці й спостережень. У Лісовому кодексі (ЛК) України об'єктом економічних відносин визначається ліс, а не земля. Зазначені об'єкти мають різну економічну вагу та соціальну значимість. Земля — святе, дане природою, від Бога — природний ресурс! Ліс у сучасних умовах — не природний ресурс, а продукт праці на землі. Адже ліс без землі існувати не може, земля за Конституцією України належить українському народу і є його національним багатством. А ліс — то продукція лісівництва, хоч би як кому хотілось визначати його природним з погляду на підприємницькі інтереси та тривалий період ротації (рубки) лісостанів.

Суперечливі норми і правила

Винахідливі підприємці запозичили з радянської доби термін «державний лісовий фонд» та впровадили його в численні нормативно-правові акти, головне — в Лісовий кодекс України. У такий спосіб донині, майже 18 років з часів отримання незалежності, в земельному, лісовому і податковому законодавстві є чинними багато норм і правил, суперечливих між собою й із засадами ринкової економіки. Як наслідок, лісівництво по Україні залишається неефективним для власника природних ресурсів (землі), на 70 і більше відсотків є дотаційним із державного бюджету. А це — сотні мільйонів гривень щорічно!

Найголовнішою із організаційних проблем є визначення об'єктів господарювання під час здійснення лісівництва: ЗЕМЛЯ чи ЛІС? Адже від цього залежать, врешті-решт, економічні результати господарювання, розмір рентних платежів за використання земельних угідь. Якщо об'єктом економічних відносин є земля, земельні ділянки, то власник має отримувати ренту як постійний дохід за використання землі суб'єктами господарювання незалежно від результатів їхньої діяльності. Це — аксіома.

У лісовому законодавстві європейських країн ліс — землеволодіння з метою здійснення лісівництва. Ні в одній із них немає Державної лісової охорони. Є Лісова служба, що здійснює свою діяльність на госпрозрахункових засадах, а також лише в межах їм піднаглядної території. Що ж ми маємо в Україні?

За Лісовим кодексом, «Ліс — тип природних комплексів, в якому поєднуються переважно деревна та чагарникова рослинність з відповідними ґрунтами, трав'яною рослинністю, тваринним світом, мікроорганізмами... До **лісового фонду** України **належать** лісові ділянки, в тому числі захисні насадження лінійного типу, площею не менше 0,1 гектара» (стаття 1).

Упровадження цієї норми призвело до того, що з 1994 року в Україні лісгоспи набули назви «постійні лісокористувачі» замість «землекористувачі», відпали прозоре обчислення та справляння плати за землю (ренти), органи державної влади та органи місцевого самоврядування, практично, втратили надані їм за Конституцією України повноваження здійснювати права власника щодо лісових земель, у тому числі як джерела формування фінансової основи та наповнення місцевих бюджетів. Крім того, випав із вжитку термін «лісівництво» як галузь рослинництва, об'єктом праці для здійснення якого є земля, земельні ділянки у складі земель лісогосподарського призначення, що надаються (не належать до лісового фонду!) відповідним суб'єктам господарювання.

Наука «не бачить»

Дивно, але факт: зазначених проблем «не бачить» галузева лісова наука. Так, у складі Держкомлісгоспу України є Науково-інформаційний центр лісоуправління (НІЦ ДКЛГ), який свого часу приймав досить активну участь у формуванні приведеного в Лісовому кодексі змісту поняття «ліс». При цьому його науковці зухвало звинувачували народних депутатів України, котрі підтримали законопроект Лісового кодексу Ю. Кармазіна №3459 від 23.03.2004 р., а також автора цієї статті у всіх «смертних гріхах». Ю. Кармазін у своєму законопроекті пропонував внести саме європейське визначення поняття «ліс», проти якого, зокрема, виступила лісова наука, в тому числі науковці згаданого НІЦ у широко відомих інтернет-публікаціях. У 2009 році той самий НІЦ уже піддає критиці визначення терміна «ліс», що наведено в ЛК 2006 року, незважаючи на те, що в 2004-му і 2005-му саме його відстоював (журнал «Вуд бізнес» «Украина: Лесной тупик на пути в Европу», 2005, №2—3. — С. 6—8).

З цього питання свого часу мною була опублікована стаття «Чи стане проект нового Лісового кодексу новим?» у журналі Верховної Ради України «Віче» (2004, №8. — С. 24 — 26). Ось те визначення із законопроекту №3459: «Ліс — це земля, у розумінні Кодексу — земельні ділянки, вкриті рослинністю деревних порід або тимчасово її позбавлені внаслідок господарської діяльності чи стихійних явищ, але призначені для вирощування деревини як основного продукту (товару) лісівництва. До лісів включають земельні угіддя, що мають площу 0,5 га і більше, деревних порід, які досягають чи можуть досягти у зрілому віці 5 м і більше». На жаль, ЛК 2006 року не став новим...

Тепер, після шести років «досліджень» в рамках україно-шведських, україно-бельгійських, україно-нідерландських і багато яких інших «україно-іноземних» (крім Росії) проектів, науковці НІЦ нагадують громадськості України про європейське визначення поняття «ліс»: «Ліс — земельна ділянка площею більше 0,5 га та зімкнутістю крон більше 10%, або деревами, що здатні досягти цих показників у даних умовах. Ряди дерев або лісосмуги враховуються як ліс, коли їхня ширина становить 20 метрів і більше...»[1]. Тобто те, що було запропоновано в законопроекті №3459 ще шість років тому!

> Найголовнішою із організаційних проблем є визначення об'єктів господарювання під час здійснення лісівництва: ЗЕМЛЯ чи ЛІС?

Прозорість економічних відносин

Можна по-різному ставитися до етичних норм, відчуття патріотизму тощо, але не можна забувати про людську порядність і про необхідність прозорості формування економічних відносин між власником природних ресурсів, тобто народом, і суб'єктами господарювання з лісівництва. **Тому хотілося б запропонувати публічну полеміку з питання визначення поняття «ліс» в українському законодавстві, щоб воно набуло належної ваги при визначенні чи то «постійними лісокористувачами», чи «постійними землекористувачами», з чим у майбутньому мають бути узгоджені земельне і податкове законодавство та інші нормативно-правові акти.**

З цього питання мали б не формально, а обгрунтовано і публічно дати кожний із центральних органів державної виконавчої влади особисто відповідь, що ж таки є об'єктом економічних відносин із власником природних ресурсів під час здійснення лісівництва, ЛІС чи ЗЕМЛЯ. Таку відповідь повинні оприлюднити Міністерство охорони навколишнього природного середовища, Міністерство аграрної політики, Міністерство економіки, Державна податкова адміністрація України, ННЦ «Інститут аграрної економіки», врешті-решт, Національна академія наук України, Держкомзем і Держкомлісгосп України. Є надто багато підстав і доцільність прийняти визначення, яке відповідає європейському досвіду і було запропоновано у згаданому вище законопроекті №3459 (2003 р.), а також терміново внести зміни до Лісового кодексу України.

Тільки після узгодження та визначення поняття «ліс», юридичного його закріплення можна буде з надією говорити про можливість розроблення закону, який визначав би порядок використання земель лісогосподарського призначення, як то передбачено Земельним кодексом України (ст. 57, п. 2), замість чинного ЛК, основні положення якого запозичені з радянської нормативної бази, створити передумови для здійснення прибуткового лісівництва в Україні замість постійно дотаційного. Треба оберігати кошти державного бюджету та інтенсифікувати лісівництво в Україні й доведення його за економічними показниками до європейського рівня!

Андрій БОБКО,
кандидат сільськогосподарських наук.

1 Попков М., Кожушко Е., Савущик Н. Лесоразведение в Украине: факты и иллюзии // http://lesovod. org. ua/webfm_send/21 — С. 4.

— Наведіть мені хоча б одну європейську країну, яка за допомогою реклами свідомо штовхала б націю до деградації? За такої державної політики вся робота на місцях зводиться нанівець. Щоб цього не трапилося, потрібно терміново заборонити рекламу спиртних напоїв, розробити державну програму оздоровлення нації, серйозно зайнятися працевлаштуванням молоді... Можливо, нам мало того, що Україна займає в Європі лідируючі позиції з поширення СНІДу, наркоманії, п'янства, нарешті, злочинності серед неповнолітніх. Невже нікому не страшно, що на очах втрачаємо молоде покоління?.. — *каже начальник управління у справах молоді і спорту Сумської ОДА Віктор БОБИРЕНКО*

ПЕРЕВІРКИ

У табір — за... проблемами

Після того, як прокурори Хмельницької області перевірили роботу більш як восьми сотень дитячих оздоровчих закладів, з'ясувалось, що відпочинок в них може принести дітям не здоров'я, а чимало додаткових проблем. І все через незадовільну організацію роботи таборів.

Недбалість керівників проявилася ще під час приймання в експлуатацію цих закладів. Так, райпрокуратурами було встановлено, що всі одинадцять пришкільних оздоровчих таборів Ярмолинецького району, які діяли впродовж першої зміни, а також табори у Старокостянтинівському, Старосинявському районах та у Кам'янці-Подільському були відкриті без дозволу органів державного пожежного та технічного нагляду.

Але найгострішою проблемою стало дотримання санітарно-епідеміологічних норм при організації харчування. Скажімо, у таборі «Світанок», що в Ізяславському районі, відпочивальний сезон розпочали взагалі без висновку санітарно-епідеміологічної служби. А в оздоровчому таборі «Орлятко» Полонського району калорійність їжі була явно нижча від норми.

Здоров'я вихованців пришкільного табору Нижнянської ЗОШ Деражнянського району виявилось просто під загрозою. Там порушувалась технологія приготування страв, не вівся облік продуктів, були відсутні записи в журналі готової продукції. Не краще відпочивалось і в Кальнянській школі, де дітям ні рук помити ніде, ні навіть води напитися.

Та найбільше порушень прокурори виявили в одному з найпопулярніших і найвідоміших у краї закладі відпочинку «Чайка», що в Летичівському районі. Подекуди у кімнатах було просто неможливо пройти між ліжками, які дуже щільно поставили одне біля одного. Зрозуміло, що площі для тумбочок та стільців вже не вистачило. Звичними там були черги до вмивальних раковин у спальних корпусах, тому що частина з них була просто непридатна для використання.

Якщо з дискомфортом у побуті дітям доводилось просто миритись, то порушення санітарних норм на кухні становило серйозну небезпеку для здоров'я. Адже в холодильній шафі для м'яса щільно не зачинялись двері, не працювала посудомийна машина. А від очисних споруд залишилась одна назва. І якщо одним чистоти і калорій не вистачало, то в інших з продуктами творились справжні дива. Так, в «Козацькій мрії», що діє на базі Требуховецької школи Летичівського району, в бухгалтерію відділу освіти райдержадміністрації була подана менювимога на 93 дитини, хоча насправді у таборі харчувалось вдвічі менше відпочивальників. До того ж у звіті подано зовсім інший перелік продуктів харчування ніж той, що насправді був на столах.

Залишається тільки незрозумілим, чому за комфортом в приміщеннях, чистотою дитячих рук та якістю їжі мали стежити прокурори, а не відповідні контролюючі служби та керівники таборів відпочинку?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Самотня старість: казенний дім чи рідні стіни

РЕАЛІЇ

Кількість самотніх літніх людей у Донецькій області збільшується щороку. Як забезпечити гідну старість тим, хто не має рідних або чиї діти самі стали немічними? До інтернатів стоїть черга із бажаючих. Тим часом існуюча система соціального захисту не в змозі охопити всіх нюансів життя.

Краснолиманський інтернат для громадян літнього віку та інвалідів вважається одним із кращих в області. Потрапити сюди мріють багато літніх людей. Адже будівля розташована в екологічно чистій місцевості: поруч — сосни, озеро, простір для прогулянок. Одразу після відкриття закладу в 2006 році всі сто ліжок були зайняті. Більшість підопічних — віком від 70 до 90 років. Є й молодші: це інваліди дитинства, які не можуть обслуговувати себе самі.

86-річна Марія Кирєєва із Красного Лимана піднімає ковдру на ліжку: «Глянь, донечко, яка чиста постіль. Я і вдома на такій не спала. Дякую, що дали притулок, дай, Боже, їм усім здоров'я. І викупають, і нагодують, і постіль поміняють». Андрій Шепітко із Краматорська розповідає, як проводить дозвілля: «Після сніданку виходимо, на лавочках сидимо. Ще в доміно граємо, в шахи. Танці у нас бувають, кіно. Я тут нещодавно, після смерті дружини рік пожив — і сюди пішов. Бо самому важко».

ФАКТ

Нині у 20 будинках-інтернатах в області мешкає близько шести тисяч осіб. Черга до таких закладів налічує майже 400 осіб. В області триває облаштування будинку-інтернату на 110 місць у Костянтинівці. Крім того, заплановано ввести в дію ще один інтернат, після чого чергу буде ліквідовано.

Мешканці інтернату отримують на руки чверть від суми пенсії. Решта йде на спеціальний рахунок інтернату і може використовуватися для поліпшення умов проживання підопічних. Але левова частка витрат — це обласний бюджет. Крім того, допомагає міська рада. Старі люди отримують чотириразове харчування, проживання в кімнатах на одного, двох і трьох осіб. Є лікар, медсестра, перукар. Майже в кожній кімнаті весь день включене радіо: пенсіонери жваво обговорюють останні новини. Вони прагнуть відчути свою причетність до подій, якими живе держава, — хоча б заочно. Для перегляду телесеріалів і новин збираються в холі. А ще проводять спільні співи, танці, концерти.

Запитую у директора інтернату Валентини Тарасовської, чи проситься хтось із підопічних назад. «Не без того, — визнає моя співрозмовниця. — Комусь хочеться сім'ї, домашньої обстановки, які ми, на жаль, замінити не можемо. Старенькі, трапляється, пригадують рідний дім, господарство... Кожен із них має право на відпустку протягом двох місяців на рік. Один дідусь так просився назад, що ми запропонували йому взяти відпустку (щоб не втрачати місце) і поїхати до рідного села. Не минуло і двох місяців, як він повернувся. Адже тут і нагодують, і приберуть, і поперуть. А вдома все треба робити самому. Навіть за хлібом, трапляється, за кілька кілометрів іти».

Плюсом є те, що після потрапляння до інтернату літні люди перестають відчувати себе самотніми і непотрібними. Хоча декому важко змінювати обстановку в такому похилому віці. Валентина Тарасовська вважає інтернати загальновизнаною європейською практикою: «Коли вдома лежачий хворий, це означає, що комусь із членів родини треба кинути все і займатися доглядом. Не всі можуть собі це дозволити, не всі витримують».

Водночас такі заклади — не єдиний засіб від самотньої старості. Пам'ятаю, кілька років тому писала про ліквідацію кількох відділень у міській лікарні. На думку головного лікаря, замість закриття варто було би перепрофілювати відділення на геріатричні: тоді пенсіонери могли б проходити спеціалізований курс лікування хоча б раз на рік. Але така пропозиція не знайшла підтримки у ініціаторів «оптимізації».

Або ще одне спостереження: в тому ж Красному Лимані поруч існують і дитячий притулок, і інтернат для самотніх пенсіонерів. Чому б не змінити зв'язок поколінь та не організувати спілкування старих і малих? Це дало б відчуття родини і першим, і другим. Спільні свята, подарунки, виготовлені власними руками, — все це допомогло б соціалізуватися обділеним долею дітям. А самотні старі відчули б себе не такими самотніми. Спілкування можливе було б в кожному місті і районі області.

Поки що найголовнішою проблемою залишається дефіцит місць в інтернатах для престарілих. Крім того, багато літніх людей формально мають дітей чи інших родичів, але практично забуті й покинуті. У селі Нікольському Волноваського району, де розташований відомий православний монастир, при монастирі є притулок для старих. За словами сільського голови Миколи Куцая, нерідкі випадки, коли діти привозять батьків і залишають у притулку. Тоді як самі мешкають у сусідньому селі чи районі. Чому в нашому суспільстві відійшли від традицій шанувати старість, хоча б якою вона була, — запитання, яке не вирішує існуюча система соціального захисту. І, як бачимо, навіть релігія тут не допомагає.

Ліна КУЩ.

АЛЬТЕРНАТИВНА ДУМКА

Людмила Авсянкіна, голова обласної організації Товариства Червоного Хреста України:

— На мою думку, для старих людей ніде не буде краще, ніж удома. Багато хто не хоче іти до будинку престарілих. Адже там поруч — чужі люди, у кожного — свої звички. Хтось стогне, хтось кашляє, у когось безсоння. І харчування: їси не те, що хочеш, а те, що дадуть. Ці заклади, переконана, не є зразково-показовими. Тоді як їх утримання коштує дуже дорого. Наші співробітниці мають підопічних по всій області, регулярно їх провідують, допомагають у домашніх клопотах, доглядають хворих. Такі літні люди не відірвані від рідного дому. А вдома і стіни допомагають.

На знімку: у Краснолиманському інтернаті для громадян літнього віку та інвалідів.

Фото Олексія БУДЬКА.

* СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ *

«Луганськтепловоз» хоче використати

Інформація про те, що Україна готова для своїх залізниць здійснити закупівлю поїздів у компанії «Hyundai Corporation» спричинила неадекватну реакцію у багатьох експертів і політиків. На їхню думку, це може призвести до погіршення й без того напруженої економічної ситуації на флагмані вітчизняного тепловозобудування — «Луганськтепловозі». За роз'ясненнями ми звернулися до голови правління холдингової компанії «Луганськтепловоз» Віктора Бикадорова і попросили його дати оцінку факту підписання меморандуму на закупівлю залізничної техніки корейської компанії й розповісти про перспективи виробництва сучасного рухомого складу для Укрзалізниці.

— З Укрзалізницею ми завжди працюємо разом, як надійні стратегічні партнери, вирішуючи спільно всі проблеми. Іншого шляху в нас просто немає, — почав розмову Віктор Бикадоров. — Свого часу, довіривши нам розробку української електрички, керівництво Укрзалізниці виходило з того, що над її створенням у кооперації з нами працюватимуть ще близько 100 підприємств, наукові центри, інститути. Це був курс на розвиток вітчизняного транспортного машинобудування. Гадаю, він виправданий уже тими результатами, які ми маємо, — на дорогах України успішно експлуатуються більш як 50 нових приміських поїздів. Вони відповідають всім технічним вимогам і умовам, але ми продовжуємо процес вдосконалювання їхньої конструкції, уважно прислухаємося до всіх зауважень і побажань залізничників, удосконалюємо технічний рівень і якість продукції, яку постачаємо. Мало того, створено нову галузь — приміське вагонобудування. Що стосується меморандуму, підписаного з корейською стороною, то його поява зовсім не відстороняє нас від випуску міжрегіональних поїздів, а навпаки відкриває нові обрії співробітництва, націлює на спільне виробництво. Цей документ може зіграти позитивну роль у розвитку вітчизняного транспортного машинобудування. Адже йдеться не просто про закупівлю міжрегіональних поїздів, а насамперед

Хто штовхає націю до деградації?

МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА

Відомо, що театр починається з вішалки, а будь–яке місто — з його центральної вулиці. Суми — не виняток. Уже більш як сто років візитною карткою нинішнього обласного центру залишається вулиця Соборна, або ще — Сотня. Гортаю сторінки книги «Суми. Вулицями старого міста» зі світлинами вікової давнини. Сотня — представлена в ній найповніше. Всі знімки випромінюють відчутний спокій. На одному з них статечно прогулюються під руку півтора десятка добропристойних пар. На іншому — Сотня заповнена безліччю сумчан на відпочинку: гімназисток і гімназистів, міською інтелігенцією і буржуа, крамарями, ремісниками, малечою, яка вчепилася за батьківські руки. Спокій, тиша, благодать. Сьогодні — все не так...

Пройдімося сьогоднішньою Сотнею. Удень вона щосили ще сяк-так намагається зберегти свої колишні пристойність, імпозантність та респектабельність. Натомість увечері центральна вулиця міста разом із трьома міськими скверами, які оточують її, скидає з себе маску благопристойності і перетворюється на п'яний шарварок, схожий на справжній содом і гоморру. Увечері Сотня і зелені оази — це суцільний пивний бар, на якому бал править захмеліле, а то й п'яне, нерідко, як чіп, наше «світле майбутнє». З початку і до кінця трьохсотметрової вулиці на тебе — ні обминути, ні обійти — суне стіна відкоркованих пивних пляшок у руках юнаків і юнок. У «найкрутіших» — замість пивних місткостей проблискують винні та горілчані. Ще більше цього випорожненого «добра» валяється безпосередньо під ногами перехожих, у смітницях та обабіч лавок для відпочинку. Причому тон у цих п'яних оргіях переважно задають малолітки ще з материнським молоком на губах, чимало з яких також вже давно живуть в обнімку з «широкою».

Це, зважте, картина робочого тижневого вечора. Зате у вихідні та святкові дні підростаюча зміна «відтягується» по повній, та так, що улюблена колись багатьма поколіннями сумчан Сотня, немов страшний монстр, наскрізь просякнута п'яним угаром і молодечим «матом», в якому удосконалюються представники обох статей. Причому криють по-соромітницьки з такою барвистістю — навіть у боцманів вуха в'януть. Після такого «молодецтва» вулиця Соборна — давня і недавня гордість міста — на ранок нагадує справжнє пляшкове сміттєзвалище. Тим часом чимало «героїв-недолітків» після кількагодинного хмільного куражу вирушають на серйозніші «подвиги», які нерідко закінчуються у буцегарні. Ось тому пересічні сумчани вечірньої пори дедалі частіше обходять Сотню десятою дорогою: не приведи Господи, потрапиш «на зуб» захмелілим недоросткам — можна й кісток не зібрати. Боятися і справді є чого. Адже торік сумські малолітки скоїли 214 правопорушення — пограбувань, розбоїв, крадіжок та інших злочинів.

СУМНА СТАТИСТИКА

Зі 180 неповнолітніх, що вчинили кримінальні злочини в першому півріччі цього року, 25 відсотків — школярі.

До «перемоги» — з «Чернігівським», «Nemiroff» та іже з ними

Коли дивишся на цю какафонію спотворених алкоголем юних облич, у кожної нормальної людини виникає запитання: «Чому? Чому, на порозі життя, значна частина молоді замість того, щоб стверджувати своє «я» у шкільних і студентських аудиторіях, за розробкою комп'ютерних програм, мольбертами, у спортивних секціях тощо, фактично у дитячому віці топить своє майбутнє у хмелю?»

Відповідей можна набрати десятки, а можна відбутися й однією лаконічною: бо абсолютна більшість доморощених українських можновладців, за великим рахунком, чхати хотіла і на державу, і на її майбутнє. У них більш «стратегічні» завдання: без оглядки на мораль і совість, якомога тугіше набивати власні капшуки. В цьому випадку нищість нації, очманілої від спиртного, їм лише на руку. Тому цілодобово, взявши у підручні радіо, телебачення, друковані видання, зомбують нестійку юну психіку «рекордами» «чернігівського», «сармату», «оболоні», зарубіжних «козелів», «туборгів», вітчизняних «SV», «nemiroff»... І летить українська юнь на цю рекламу, мов нічні метелики на світло. Іншого виходу їй не залишили. Деде, а в Сумах їм точно більше «летіти» нікуди.

Так, приміром, ще шість років тому тисячі молодих сумчан щодня реалізовували свої інтелектуальні й професійні запити у двох десятках різноманітних гуртків — танцювальних, хореографічних, прикладного мистецтва, авіамодельних тощо — у міському молодіжному центрі «Романтика». А які там тоді проводилися дискотеки, щороку по кілька молодіжних всеукраїнських фестивалів і міжнародних конкурсів... Та тодішню міську і обласну владу, певно, взяли завидки, і вона за безцінь «сплавила «Романтику» на 12 років в оренду одній із комерційних структур. Відтоді Суми, до речі, єдиний обласний центр України, позбавлені молодіжного розважального центру. Аналогічна доля спіткала також Будинок культури сумських рафінадників та десяток колишніх кінотеатрів міста.

Прибравши їх до пождадливих рученят лише «за понюшку табаки», сумська «еліта» поступово трансформувала культурні надбання громади у комерційні банки, ресторани, автосалони, нічні дансинг-клуби та кабаре. Гуляй не хочу! Зі спортивним вихованням і гартуванням молоді також далеко не все «тіп-топ». Пам'ятаєте, як було колись? У кожній школі по кілька спортивних секцій, де молодь, замість вештатися вечорами з пивом чи вином, естетично і фізично загартовувала свої душі й тіла. Саме в них отримували перші путівки у великий спорт зірки світової величини — легкоатлети Куц і Голубничий, веслувальник Шапаренко, велосипедист Кириченко, шахіст Савон, парашутистка Приходько та інші — неодноразові переможці та призери Олімпіад, чемпіонатів світу і континенту. Нині все це тільки у споминах.

Ще більша духовна катастрофа на периферії регіону. В обласному управлінні культури і туризму мені надали одну цікаву довідку, від якої мурашки по шкірі. З наявних 719 сільських і селищних осередків культури — будинків і палаців — третина вже бозна відколи потребує капітального ремонту, а 13 — взагалі перебувають в аварійному стані. Зрештою, не дуже балують культурно-масовими програмами й нині діючі «форпости», оскільки більшість сільських і селищних рад бідні, мов ті церковні миші. Ось і тікає сільська молодь за духовною їжею до міст, і, не второпавши що до чого, з усього розмаху потрапляє в обійми «культури» зеленого змія, наркотиків.

А державі все до лампочки

Тож з першого логічно випливає наступне запитання: «Як протидіє держава цьому монстру, який розтліває незміцнілі душі, і чи, взагалі, протидіє?..»

СУМНА СТАТИСТИКА

На сьогоднішній день на профобліку в обласному наркологічному диспансері загалом перебуває більш як 300 малолітніх мешканців області. Однак, за твердженням спеціалістів, це — крапля моря від їх справжньої кількості.

— Протидіє, — бадьоро запевняли мене керівники відповідних обласних організацій. — Але в межах наданого державою фінансування, — додавали кволим голосом.

Спочатку начальник управління у справах молоді та спорту Сумської облдержадміністрації Віктор Бобиренко свій «рапорт» також почав з верхнього «до»: мовляв, в області функціонує більше півсотні різноманітних дитячо-юнацьких спортивних шкіл — східних єдиноборств, кінно-спортивна, з вільної боротьби, імені олімпійського чемпіона Володимира Голубничого, працюють спортивні гуртки й при житлово-експлуатаційних конторах.

Колектив управління й справді, надриваючи пупа, з усіх сил намагається навернути молодь на шлях добра та моральних цінностей, зокрема, фінансує організацію "Твоя перемога», в якій колишні наркозалежні через трудотерапію повертають до життя нинішніх своїх «однокашників», проводять профілактично-роз'яснювальну роботу серед школярів області та в оздоровчих таборах. Саме управління стало, наприклад, ініціатором відродження студентських будівельних загонів в області.

Тим часом через підліткову злочинність, що зростає, ситуація на вечірніх вулицях міст області стала настільки некерованою і загрозливою, що керівництво ГУМВС в Сумській області змушене запроваджувати в них комендантську годину: після 21-ї — влітку і 22-ї — взимку підліткам до 14 років можна з'являтися на вулицях міст лише вкупі з батьками.

Однак я згоден з моїми співрозмовниками, зокрема, і начальником відділу кримінальної міліції у справах неповнолітніх ГУМВС України в Сумській області підполковником міліції Миколою Лук'яновим, що півзаходами на місцевому рівні молодого покоління не врятуєш. Тож, можливо, вітчизняним можновладцям, які, наводивши закладів розпусти, почали замолювати свої незліченні гріхи у збудованих на крадені гроші церквах, час згадати пару біблійських заповідей: «не вкради...» та «полюби ближнього як самого себе...»

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Фото Володимира КОВАЛЕНКА.

Вулиця Соборна. Середина тижня. Щойно розпочався робочий день. Чимало «просунутих» сумських малоліток також стають «до роботи». До одуру надивившись телевізійної пивно-горілчаної реклами, вони намагаються крокувати «в ногу» з часом і зрання залучаються до «культури»... пивно-винно-горілчаної. Адже, як стверджує реклама: «У хмелю жити веселіше і безтурботніше». Тож деградуй, націє!

* СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ *

свій шанс

про розробку принципово нових залізничних машин з урахуванням українських умов, і про спільне їхнє виготовлення.

Для луганських тепловозобудівників є сенс об'єднати свій досвід і напрацювання із досягненнями «Hyundai», яка, до слова, працює в кооперації з такими провідними виробниками залізничної техніки, як «Сіменс», «Альст», «Бомбардьє». Як показує світова практика, жодна корпорація не виробляє поодинці таку складну, наукомістку техніку, як, приміром, висошвидкісний двосистемний електропоїзд. У конструкцію втілюються ідеї й розробки десятків фірм. Отож в об'єднанні зусиль луганські тепловозобудівники вбачають більшу вигоду не тільки для себе, а й загалом для розвитку вітчизняної промисловості й транспорту.

— Саме у співпраці з Укрзалізницею ми створили нові пасажирський і маневровий тепловози, освоїли випуск магістральних електровозів постійного і змінного струму, — продовжує тему голова правління. — Завдяки високому професійному рівню наших фахівців, у нас не виникає проблем в освоєнні виробництва будь-якого виду рухомого складу, у тім числі й висошвидкісного.

Як повідомив Віктор Бикадоров, наприкінці серпня керівництво Укрзалізниці планує розглянути пропонований проект висошвидкісного міжрегіонального електропоїзда, спільне виробництво якого можливе з корпорацією «Hyundai» або іншими світовими виробниками. Заслуговують на увагу пропоновані цими виробниками механізми фінансування цього проекту. Як зазначає голова правління «Луганськтепловоза», з приходом на посаду генерального директора Укрзалізниці нового керівника почали чіткіше проявлятися позитивні тенденції в розвитку галузі: залучення інвестицій для модернізації парку локомотивів і вагонів, пошук варіантів фінансування процесу відновлення рухомого складу, розвиток інфраструктури доріг, прискорення темпів ремонту шляхового господарства. Керівництво Укрзалізниці наполегливо шукає кошти для закупівлі нової сучасної залізничної техніки, що в нинішніх кризових умовах зробити непросто.

Алла АНТІПОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

«Газету люблю за об'єктивність»

Наш призер — прикарпатець Іван Мусійович Пилип'юк працює першим секретарем Косівського райкому КПУ. Погодьтеся, для цих країв, де люди добре натерпілися від радянської влади, треба мати неабиякі характер чи переконання, щоб називати себе комуністом. Іван Мусійович вважає, що йому нема чого соромитися ні свого комуністичного минулого, ні своєї нинішньої діяльності.

Саме компартії чоловік понині вдячний за те, що вона свого часу вивела молодого сільського хлопчину в люди, дала освіту і роботу. «Я почувався в ті часи людиною», — ностальгійно згадує Іван Мусійович радянську владу, коли працював секретарем райкому партії в Снятинському районі. А після проголошення незалежності держави став безробітним. Сім'я змушена була переїхати в село Рибне Косівського району — на батьківщину дружини, де мешкає і нині. З часом односельці оцінили організаторські та людські якості чоловіка. Як тільки у 1996 році в селі утворилася сільська рада, Івана Мусійовича обрали першим її головою. І цю посаду йому довіряли тричі! Нині ж Іван Пилип'юк поринув у партійну роботу. Створив у Рибному комуністичну організацію, в якій 37 чоловік. У самому ж Косівському районі, розповідає, комуністів — близько 150.

«Голос України» Іван Пилип'юк читає вже давно і поважає його за те, що не служить жодній партії і всім дає можливість висловити свою позицію. Тому запевняє: не збирається змінювати не лише свої політичні погляди, а й газету.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На знімку: призер газети — Іван Пилип'юк.

Фото автора.

УРОЖАЙ—2009

Крокують до мільйона з допомогою зі сторони

На Житомирщині вже зібрано 823 тисячі тонн зернових — пшениці, жита, ячменю, вівса. Обмолоти в усіх категоріях господарств завершуються, чому сприяло залучення значної кількості комбайнів «зі сторони». Торік хлібороби області зібрали один мільйон 100 тисяч тонн зернових. Цього року знову буде більше мільйона тонн, запевнив голова облдержадміністрації Юрій Забела. Наприкінці вересня почнеться збирання кукурудзи на зерно, і навіть якщо вона дасть по 40 центнерів з кожного із 50 тисяч гектарів, Житомирщина знову стане мільйонером, переконаний він.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Виявлено низку суттєвих порушень

РЕЗОНАНС ВИСТУПУ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цитуємо лист прокурора:

«Проведеною прокуратурою області перевіркою фактів, викладених у серії публікацій у газеті «Голос України», зокрема у статті «Автовокзал муляє око міській владі? або Про те, хто зробив його «тісним»» («Голос України» № 145 від 6 серпня 2009 року), виявлено ряд суттєвих порушень закону.

Зокрема, встановлено, що рішенням Рівненської міської ради №444 від 30.03.2001 товариству «Бадьорість» в оренду строком на 49 років надано земельну ділянку площею 2018 кв. м по вул.. Київській під облаштування автостоянки. На підставі цього рішення 18.04.2001 укладено договір оренди.

У ході перевірки, проведеної із залученням спеціалістів Рівненської облдержземінспекції, з'ясувалося, що частина земельної ділянки площею 79 кв. м ТОВ «Бадьорість» використовується не за цільовим призначенням. У зв'язку з цим директора товариства Козярчука М. А. притягнуто до відповідальності за ст.53 КУпАП (використання земель не за цільовим призначенням) та направлено клопотання міському голові Рівного Хомку В. Є. щодо вжиття відповідних заходів до порушника земельного законодавства — вилучення у встановленому законом порядку зазначеної земельної ділянки.

Крім цього, встановлено, що рішенням Рівненської міської ради №43 від 2.07.2002 товариству «Бадьорість» надано згоду на розробку проекту землеустрою щодо зміни цільового призначення частини земельної ділянки, яка відведена під автостоянку, — для будівництва та обслуговування диспетчерського пункту і торгового павільйону. Проте станом на 27.07.2009 вказаний проект землеустрою товариством не розроблений та відповідно міською радою не затверджений.

Враховуючи те, що ТОВ «Бадьорість» в порушення ст. ст.20, 211 Земельного кодексу України систематично допускається використання земельної ділянки не за цільовим призначенням, прокуратурою м. Рівне до Господарського суду Рівненської області 10 серпня 2009 року пред'явлено позов про розірвання договору оренди земельної ділянки по вул.. Київській, 40 у м. Рівне, укладеного Рівненською міською радою і ТОВ «Бадьорість», а також про скасування рішення міської ради, на підставі якого укладено зазначений договір оренди.

Перевіркою, проведеною із залученням працівників ДАІ УМВС України у Рівненській області, з'ясовано, що директор товариства Козярчук М. А. двічі притягувався до адміністративної відповідальності за ст. 139 КУпАП у зв'язку з відсутністю погодження з органами ДАІ щодо організації дорожнього руху. Крім цього, працівниками ВДАІ м. Рівне вносилися приписи керівництву ТОВ «Бадьорість» про приведення у відповідність до проектно-кошторисної документації та схеми дорожнього руху розмірів пішохідних доріжок, демонтажу штучних перешкод для руху, які були встановлені на заїзді до автостоянки. На виконання цих приписів товариством «Бадьорість» було подано на узгодження схему дорожнього руху, яка відповідала проектним рішенням. 7.08.2009 така схема узгоджена управлінням ДАІ у Рівненській області.

Працівниками міського управління ГУ МНС України у Рівненській області неодноразово проводились перевірки дотримання протипожежних норм і правил при експлуатації стоянки по вул. Київській. Постановою старшого інспектора Цецюри В. Б. 9.04.2009 було призупинено експлуатацію автостоянки у зв'язку з виявленням низки порушень протипожежних правил. 16.06.2009 міським управлінням ГУ МНС видано дозвіл товариству за №Д-775/1/09 на початок роботи автостоянки у зв'язку з усуненням виявлених недоліків.

У ході перевірки також встановлено, що управлінням містобудування та архітектури Рівненського міськвиконкому в порушення вимог ст..20, 211 Земельного кодексу України 30.03.2009 ТОВ «Бадьорість» видано дозвіл на розміщення малої архітектурної форми по вул.. Київській, 40-а з функціональним призначенням для торгівлі та швидкого харчування. На цей дозвіл прокуратору м. Рівне 27.07.2009 внесено протест, який наказом в. о. начальника управління архітектури та містобудування №82 від 4.08.2009 задоволено, незаконний дозвіл скасовано.

Відносно заступника начальника управління архітектури та містобудування Рівненського міськвиконкому Вівсяника В. М. 13.08.2009 прокуратурою м. Рівне винесено постанову про порушення дисциплінарного провадження, яка перебуває на розгляді.

В даний час прокуратурою із залученням спеціалістів Рівненської облдержземінспекції та КРУ у Рівненській області проводиться додаткова перевірка відповідності площі земельної ділянки, зазначеної у договорі оренди, із площею земельної ділянки, яка фактично використовується ТОВ «Бадьорість» під автостоянку, а також правильності визначення та нарахування орендної плати товариству за використання зазначеної земельної ділянки.

За результатами перевірки буде прийняте рішення відповідно до вимог чинного законодавства.

На усунення виявлених порушень у ході проведених перевірок Рівненським транспортним прокурором 22.07.2009 внесено подання міському голові Хомку В. Є. з вимогою ініціювати відповідно до законодавства питання про припинення експлуатації автостоянки по вул. Київській, яке перебуває на стадії розгляду.

Водночас прокуратурою області на ім'я міського голови направлено вимогу про усунення порушень чинного законодавства при обслуговуванні пасажирів на автовокзалі м. Рівне, у т. ч. пов'язаних з нецільовим використанням земельної ділянки, наданої товариству «Бадьорість».

З відповіді, направленої міським головою Рівного Хомком В. Є., вбачається, що зазначені питання будуть внесені на розгляд чергової сесії міської ради.

У прокуратурі області розгляд цих питань перебуває на постійному контролі».

Від редакції. ***Хід вирішення проблем, викладених у згаданій серії публікацій у «Голосі України», і надалі відстежуватиме наша газета.***

Підготувала
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: прокурор Рівненської області, державний радник юстиції третього класу Анатолій ПРИШКО.

Порядок безоплатних оформлення та видачі державних актів на право власності на землю

ПЕРСПЕКТИВА

Кабмін затвердив порядок безоплатних оформлення та видачі громадянам України в 2009 році державних актів на право власності на земельні ділянки. Прописано й суму, що її збираються кинути на благу, на перший погляд, справу. Навіть як на теперішній час видається вона фантастичною — зі Стабфонду на безповоротній основі буде виділено 5953800600(!) гривень. Щоб можна було усвідомити грандіозність суми, достатньо сказати: приблизно така кількість грошей пішла торік на компенсацію виплат за знеціненими вкладами Ощадбанку.

Головним розпорядником цих без малого шести мільярдів затверджено Держкомзем — йому і слід замислюватися, як витратити настільки щедро відвалені урядом бюджетні гроші. Допомагати головному земельному органу країни «закопувати» кошти стануть Республіканський комітет Автономної Республіки Крим із земресурсів, головні управління Держкомзему в областях, Києві та Севастополі, яких визначили розпорядниками коштів нижчого рівня.

Уже відомо, хто заробить цю суму. Одержувачами бюджетних коштів прописано державне підприємство «Центр державного земельного кадастру», інші держпідприємства, які належать до сфери управління Держкомзему і мають ліцензії на проведення робіт із землевпорядження.

Тепер про те, на які цілі буде кинуто астрономічну суму. Згаданим документом Кабмін фактично зобов'язав Держкомзем безплатно вже нинішнього року оформляти та видавати громадянам державні акти на право власності на земельні ділянки. Також заборонено брати з населення плату за підготовку документації із землевпорядкування і вимагати внески в різні благодійні фонди.

Бюджетні гроші підуть також на збільшення кількості працівників Держкомзему на 100 осіб — до 335, а штат підзвітних йому територіальних органів, очікується, зросте на чотири тисячі, до 14 тисяч 374 осіб. Можна припустити, додаткові кадри потрібні, щоб було кому проводити (само собою — безоплатно) землевпорядні роботи та (звісно, в найкоротший термін) видавати державні акти. І, увага — найцікавіше: всі ці дії (і колосальні бюджетні витрати!) покликані викоренити корупцію в органах земельних ресурсів.

Усе вищенаписане пропоную вважати прелюдією, що дає можливість читачеві перейнятися грандіозністю планів Кабміну, Держкомзему тощо. А тепер закликаю згадати, в якій країні ми живемо. Погодьтеся, якщо держава профінансує видачу держактів — це зовсім не означає, що власникам соток і гектарів вони дістануться безплатно. Ймовірніше, люди вишикуються в черги з хабарами за безплатними документами. Тобто, корупція нікуди не дінеться.

Адже медицина в нас безплатна (в Конституції записано). Але хотілося б побачити людину, яка вірує, що в цій сфері геть-чисто викорінено хабарництво. А суддям не перший рік як підняли зарплати, щоб хабарів не брали — так деякі ще активніше «колядують».

У цьому контексті пригадуються окремо взяті щасливі власники землі, які отримали держакти на свої паї в Броварському районі (під Києвом) за рахунок кредиту Світового банку. І що? Держакт із цільовим призначенням землі «для ведення особистого селянського господарства», з'ясувалося, був потрібний їм, щоб цей пай вигідно продати по шматках — по 5, а то й 10 тисяч доларів за сотку. Тобто постає питання — чи має держава в цьому разі так витрачатися. Адже шість мільярдів гривень зі Стабфонду — не десять копійок. Не бачу резону (якщо не так, нехай мене переконають) в умовах кризи заганяти їх у безоплатні держакти. Елементарний підрахунок: припустимо, один безоплатний держакт і всі роботи з його видачі коштуватимуть 200 гривень. Навіть половину передбаченої урядом суми, тобто 3 мільярдів, вистачить на 15 мільйонів актів. Мабуть, стільки в країні можна нарахувати всіх земельних ділянок!

Зрозуміла річ, якийсь учений-землевпорядник без проблем знайде яму, в яку державні кошти в повному обсязі можна засунути. Окремо взяті вже не перший рік обґрунтовують необхідність заміни держактів старого зразка на новіші, де вже, приміром, відведено спеціальне місце для внесення кадастрового номера ділянки. Можна змінювати нові — на новітні, де прописується й ідентифікаційний номер власника ділянки. Якщо добре постаратися, то земельним установам і на шість мільярдів нашукати роботи не проблема. Як тут не задуматися про зростання корупції і нецільове використання бюджетних грошей?

Ще одне запитання: як бути з тими, хто не дуже-то й прагне одержати держакти на свої наділи. В. о. голови Київської облдержадміністрації Віктор Вакараш на нещодавній прес-конференції розповів, що близько 17 тисяч осіб, які мають сертифікати на землю, й донині не подали заявок на оформлення державних актів на наділ. Може, надрукуємо держакти й почнемо ганятися за потенційними власниками, щоб одержали належний документ? А якщо не потрібні їм ні власність, ні документ? Усе, що дістається даром, не цінується — прописна істина.

Звідси — сухий залишок. Якщо з державної позиції: для країни витрачені в такий спосіб шість мільярдів виявляться фактично викинутими на вітер. Але, можливо, питання у виборах: по-перше, напередодні чималі гроші з бюджету можна взяти; по-друге, є місце, де їх прикопати, та ще й рейтинг заробити. У цьому разі все стає на свої місця...

Валерій ДРУЖЕНКО.

175 років юності

«Четырехъярусный корабль, некогда вынесший в открытое море десятки тысяч жизней», — так Михайло Булгаков описує Першу київську класичну гімназію у романі «Біла гвардія». Гімназія займала цілий квартал на Бібіковському бульварі, мала свій сад і плац. Тепер сюди, у «жовтий корпус», приходять за знаннями студенти Інституту філології, а Бібіковський бульвар зветься бульваром Шевченка... Наша чергова публікація до 175-річного ювілею КНУ імені Тараса Шевченка — про інститут поліглотів, інститут фольклористів, інститут науковців — Інститут філології.

Часи змінюються, а корабель пливе

Колись у «жовтому корпусі» мешкали знаменитий хірург Микола Пирогов (у його квартирі зараз розташований зал мистецтв) та перший президент Академії наук Володимир Вернадський. Пізніше приміщення віддали під всенародну бібліотеку України.

— Тут прекрасна енергетика, іноді йдеш на роботу обтяжений якимись життєвими проблемами, але тільки переступаєш поріг цієї будівлі, усе забувається. Недарма вона оспівана Булгаковим, узагалі, коли згадуєш, які люди тут працювали, це надихає, — каже заступник директора інституту Олена Снитко **(на знімку)**.

Олена Степанівна завідує кафедрою російської мови. Протягом шести років з моменту її заснування у 1834 році цю кафедру (щоправда, тоді вона мала іншу назву — російської словесності. — **Авт.**) очолював Михайло Максимович. Учений запропонував свою класифікацію слов'янських мов, а українську розглядав як самостійну і рівноправну з російською. З ім'ям іще одного вченого — Володимира Перетца, обраного 1903 року на посаду професора та завідувача кафедри російської мови і словесності, пов'язане викладання спеціального курсу забороненої тоді історії української літератури.

— Це вчені заклали прекрасний фундамент для вивчення української мови та літератури, — зазначає пані Олена.

Історична довідка

Кафедри української мови та української літератури на філологічному факультеті було створено у вересні 1917 року в період Української Народної Республіки. Відтоді українська мова та історія української літератури як окремі дисципліни посіли там провідні місця.

Кузня поліглотів

Іноземні мови вивчали в університеті від дня його заснування. На сьогодні Інститут філології — це кузня поліглотів. 32 мови — від «рідних» слов'янських до «чужих» східних, потужні міжнародні зв'язки, постійна практика за кордоном. Тут готують філологів, викладачів, перекладачів, фольклористів, спеціалістів з комп'ютерної лінгвістики, а також письменників.

— Серед наших випускників не тільки видатні вчені, які стали академіками, визнаними фахівцями своєї галузі, а й багато діячів на дипломатичній ниві. Дехто зараз обіймає дуже високі посади, приміром, голова секретаріату Президента Віра Ульянченко та голова СБУ Валентин Наливайченко, — розповідає Олена Снитко. — А якщо подивитися на структуру Міністерства закордонних справ, то там також наші випускники-філологи: представники України в ООН, посли в іноземних країнах. Я думаю, це все завдяки тому, що університет дає глибоку освіту і вчить самостійно мислити.

Не дивно, що Інститут філології приваблює абітурієнтів, а конкурс на деяких спеціальностях сягає 10 осіб на місце.

— Нові умови, за якими ми відбирали студентів, звичайно, мають свої переваги, зокрема, значно збільшилася кількість бажаючих вступати до нас на всі спеціальності, але є і негативні моменти. Абітурієнти за нинішніх умов подавали документи до двадцяти, а то й до тридцяти вишів одночасно, і цей «броунівський рух», власне, заважав. Абітурієнт не міг чітко визначитися, діапазон був дуже великий — уявіть тільки: від кібернетики до філології, — каже О. Снитко. — Я думаю, що Міносвіти удосконалить цю систему, а результати нинішньої вступної кампанії ми зможемо оцінити лише під час зимової сесії.

— Та все ж, хто обирає Інститут філології?

— Змалювати портрет абітурієнта дуже важко, але в основному це дівчата і хлопці, закохані в літературу, які прагнуть вивчити не тільки одну, а одразу кілька мов. Утім, порівнюючи своє покоління з поколінням сучасних студентів, все ж відчуваєш різницю у світогляді, світосприйнятті. Я думаю, ми були більшою мірою романтиками, а нині молодь — прагматично налаштована. Вони чітко знають, чого прагнуть від життя, усі їхні дії спрямовані на досягнення певної мети. Вона, можливо, не завжди висока, але все-таки це — люди, яких можна поважати саме за ці риси.

Довідка

Інститут філології включає 32 кафедри. Тут працює 550 викладачів, понад 50 докторів наук, 230 кандидатів наук і доцентів. Переважна більшість має лише один запис у трудовій книжці — з рідними стінами не розлучаються зі студентської лави. В інституті навчається майже 3000 студентів — це найпотужніший підрозділ Київського університету, який є центром філологічної освіти. Окрім кафедр, інститут має свої культурні центри, багато з яких утворено за допомогою і за сприяння посольств різних країн. Сьогодні таких центрів нараховується 15. Гордість вузу — лінгафонні кабінети. До слова, на придбання мультимедійного обладнання для вивчення японської мови гроші виділив японський уряд.

В інститут приїхав «Ревізор»

До ювілею університету в Інституті філології почали готуватися заздалегідь. Та це й не дивно, адже тут працюють знавці своєї справи і визнані майстри слова. Близько трьох десятків підручників, хрестоматій і словників **(на знімку внизу)** випущено лише за останні роки!

Молоде покоління науковців не пасе задніх — доробки студентів друкують у наукових збірниках альма-матер. Нині, кажуть викладачі, це звична практика, коли студент-філолог має по сім—вісім публікацій.

— Цього року наш випускник В'ячеслав Левицький одержав премію Президії Національної академії наук за свої наукові розвідки в галузі літературознавства. У нього було 50 опублікованих статей! — каже О. Снитко.

Довідка

Здобуток інституту — 270 аспірантів і понад 30 докторантів. Тут готуються висококваліфіковані кадри не тільки для Київського університету, а й для усієї України. Щороку захищається більш як 50 кандидатських дисертацій та 5—7 докторських.

Наукові конференції у філологів, а їх приблизно 15—16 на рік — щоразу подія для студентів. Коли кілька років тому на кафедрі германської філології вирішили провести конференцію з нагоди 130-річного ювілею від дня народження Івана Шаровольського (засновника германістики та романістики в Київському університеті), з інститутом зв'язалися родичі вченого. Вони взяли участь у пленарному засіданні й подарували кафедрі раритетні матеріали. А цьогоріч на конференції, присвяченій 200-річчю Миколи Гоголя, сцени з «Ревізора» розігрували актори театру імені Франка.

Лабораторія народної пісні

Пісні навчанню не завада. Ансамбль «Роксоланія» кафедри фольклористики — тому яскравий приклад. Ідеться не про самодіяльний і навіть не просто народний колектив — гурт «Роксоланія» виконує автентичні українські пісні, відтворюючи при цьому мовний, звичаєвий, побутовий і навіть духовний світ окремої місцевості чи села.

— Вони намагаються реанімувати автентику, всі їхні пісні й хореографічні постановки — результат тих фольклорних практик, які здійснюють наші студенти разом із їхніми керівниками,— розповідає завідувач кафедри фольклористики Олена Іванівська.

Справжня автентична пісня проймає людей до глибини душі, навіть тих, хто раніше ставився до неї дещо скептично. Керує ансамблем заслужений працівник культури України, професор Іван Павленко. До великого колективу входять вокальна, інструментальна та хореографічна групи. Задіяні в ансамблі переважно студенти кафедри фольклористики, бо, окрім співів, танців та музики, артисти активно займаються науковою і практичною діяльністю.

У ногу з часом

У 1992 році при кафедрі сучасної української мови Київського університету було створено навчально-наукову лабораторію комп'ютерної лінгвістики. Фахівці лабораторії виконують не тільки цікаві наукові проекти, а й розробили сайт Інституту філології та портал корисної інформації: mova. info. Тут розміщено електронні підручники з української мови, лінгвокалендар та електронні перекладачі, а також працює довідкова служба. Фахівці-україністи у режимі он-лайн дають відповіді на «мовні» запитання.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СПОРТ

Віталій КЛИЧКО: «Гей не є серйозним конкурентом, і це плачевно для всього боксу. Він обрав собі в суперники Валуєва, бо то, мабуть, його єдиний шанс стати чемпіоном світу».

Турнірна хроніка

Теніс. Торонто (Канада). Кубок Роджерса. Жіночий турнір з призовим фондом 2 000 000 доларів. Друге коло. Олена Бондаренко (Україна) легко і упевнено переграла Аллу Кудрявцеву з Росії — 6:3, 6:0. Лише 57 хвилин знадобилося Бондаренко-старшій. І вона вийшла до третього кола турніру.

Футбол. Кубок України. В 1/8 фіналу (12 вересня) зустрічаються: «Волинь» (Луцьк) — «Кривбас» (Кривий Ріг). «Фенікс-Іллічівець» (Калініно) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). «Сталь» (Алчевськ) — «Оболонь» (Київ). «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Металург» (Запоріжжя). «Таврія» (Сімферополь) — «Іллічівець» (Маріуполь). «Металург» (Донецьк) — «Карпати» (Львів). «Єдність» (Плиски) — «Шахтар» (Донецьк). «Металіст» (Харків) — «Динамо» (Київ).

* * *

Півоборонця дніпропетровського «Дніпра» Руслана Ротаня дискваліфіковано на один матч за видалення в грі 1/16 фіналу Кубка України. Таке рішення було ухвалене на засіданні дисциплінарного комітету Прем'єр-ліги. Таким чином, гравець пропустить найближчу зустріч дніпрян з «Оболонню», а вже у наступному поєдинку — в Одесі проти «Чорноморця» — зможе вийти на поле.

* * *

Блискучий у минулому форвард збірної Нідерландів, італійського клубу «Мілан», колишній наставник амстердамського «Аякса» і збірної Нідерландів Марко ван Бастен коментуватиме матчі чемпіонату Італії на телеканалі Sport 1, з яким підписав контракт терміном на один сезон. Як повідомляє Voetbal International, ван Бастен дебютує в матчі другого туру Серії А між «Міланом» та «Інтером».

Академічне веслування. В польському місті Познані стартує чемпіонат світу, де розіграють 22 комплекти нагород. Україну представлятимуть 29 спортсменів. Підготовку до найголовнішого старту року веслувальники проходили в Києві та Дніпропетровську. Нагадаємо, що з минулого чемпіонату (2007 рік) українці повернулися без нагород, тож побажаймо успіхів нашим спортсменам на польських водних доріжках. Змагання фінішують 30 серпня.

Склад збірної України: Анастасія Коженкова, Наталія Ляльчук, Яна Дементьєва, Світлана Спірюхова, Наталія Рижкова, Тетяна Колесникова, Сергій Гринь, Сергій Білоущенко, Артем Морозов, Віктор Гребенников, Андрій Якимчук, Артем Мороз, Максим Концевий, Андрій Іванчук, Іван Тимко, Дмитро Прокопенко, Андрій Шпак, Антон Холязников, Валентин Клецький, Сергій Базилєв, Андрій Приведа, Олександр Коновалюк, Сергій Чиканов, Олександр Сердюк, Андрій Козир, Костянтин Зайцев, Володимир Павловський, Віталій Кривенко, Геннадій Захарченко.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ Віктор БРАНИЦЬКИЙ

ФОТОФАКТ

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Пляжний футбол. **Гравці ФК «Міндчар» (Київ), у білій формі, борються за м'яч із суперниками з ФК «Глорія» (Одеса) під час матчу першого туру групового турніру «Інтер біч соккер Юкрейн опен» у рамках фінальної частини чемпіонату країни, у Києві. Поєдинок закінчився з рахунком 3:1 на користь киян.**

Оцінок не давали...

Футбол. Київ. Експерти УЄФА, які протягом двох днів перебували в Україні з робочим візитом, не давали оцінок стану готовності нашої країни та конкретних об'єктів до Євро–2012.

Про це повідомив Директор турніру «Євро-2012 Україна» Маркіян Лубківський. За його словами, представники Європейського союзу футбольних асоціацій переважно зосереджували свою увагу на обговоренні плану підготовки проведення Євро-2012.

Під час візиту, який відбувався в рамках моніторингу процесу підготовки України до Євро-2012, експерти УЄФА на чолі з Директором турніру «Євро-2012 УЄФА» Мартіном Калленом провели низку зустрічей з керівництвом уряду, представниками Координаційного бюро з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини Чемпіонату Європи з футболу 2012 року та Місцевого організаційного комітету Євро-2012 в Україні. Було презентовано проект Концепції громадського транспорту та управління дорожнім рухом, а також хід підготовки «планів мобільності» приймальних міст і ситуацію з готельною інфраструктурою. А головне, що обговорювалося на зустрічах, — розподіл зон відповідальності між органами державної влади України, УЄФА та Місцевим організаційним комітетом.

Але, за словами міністра у справах сім'ї, молоді і спорту Юрія Павленка, Мартін Каллен таки пробув на НСК «Олімпійський» (десь із півгодини) і приємно вражений прогресом на будівництві.

Під диктовку гостей

Футбол. Ліга чемпіонів. Раунд плей-оф. Перші матчі. 19 серпня.

«Ліон» (Франція) — «Андерлехт» (Бельгія). 5:1. (П'янич, 10, Лопес, 15, Бастос, 40, Гоміс, 42, 63 —Суарес, 58).

«Панатінаїкос» (Греція) — «Атлетіко» (Іспанія). 2:3. (Саліпінгідіс, 47, Лєто, 74 — Родрігес, 36, Форлан, 63, Агуеро, 70)

«Зальцбург» (Австрія) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 1:2. (Циклер, 57 — Гадір, 22, Арбейтман, 84).

«Левський» (Болгарія) — «Дебрецен» (Угорщина). 1:2. (Бардон, 51 — Боднар, 12, Цвіткович, 76).

«Вентспілс» (Латвія) — «Цюріх» (Швейцарія). 0:3. (Фонлантен, 12, Егертер, 55, Джурич, 75).

«Маккабі» ледь не став причетним до сенсації у попередньому раунді. Вдома він програвав казахському «Актобе» — 0:3. Але в підсумку взяв гору — 4:3 і пішов далі. Цього разу ізраїльтяни долю не випробовували. Поставилися до справи дуже серйозно і відповідально. У першому таймі в Австрії вони мали величезні перевагу. Однак відзначилися раз.

Після перерви гості хоч і пропустили, але під завісу зустрічі забили переможний гол. І тепер удома мають шанс все довести до успішного кінця.

Колишній київський динамівець Ласло Боднар забив чудовим ударом метрів з 30 в ближню „дев'ятку". І відкрив рахунок у Софії. Його «Дебрецен» вирвав заслужену перемогу. І має непогані шанси піти далі в турнірі. Хоча все може бути. Тепер чинник свого або чужого поля не такий уже й важливий, коли зустрічаються приблизно рівні суперники.

А от швейцарський «Цюріх» практично забезпечив собі вихід до групового турніру, легко розправившись із «Вентспілсом» на його полі. Ще в дебюті багато що стало зрозуміло, коли Фонлантен легко розправився із Цигірлашем і Ндекі, а потім красиво пробив у дальній кут. Після перерви гості лише підсилили свою перевагу.

Важку перемогу на виїзді в Афінах здобув мадридський «Атлетіко». І лише французький «Ліон» виявився єдиним господарем, котрий, по-перше, виграв, а по-друге — ще й надпереконливо. Він здолав колись знаменитий «Андерлехт» з Брюсселя.

Швидка вода озера Чорного

У Шацьку, на озері Чорному, відбулися традиційні змагання веслувальників на байдарках і каное пам'яті відомої спортсменки, колишньої чемпіонки спартакіад України, призерки всесоюзних спартакіад Галини Зуб, яка трагічно загинула більш як двадцять років тому. Свою майстерність у веслуванні продемонстрували майже 150 юних спортовців 1994—1997 років народження з білоруських міст Бреста і Пінська, а також наших Луцька, Ковеля, Шацька. Господарі змагань завоювали п'ять медалей, з них одну — золоту.

Зазначимо, школа веслування при місцевій дитячо-юнацькій спортивній школі діє з 1969 року, коли до Шацька приїхав тренер Тарас Юхимович Шевченко. В ті роки невелике селище в озерному краї стало одним із центрів підготовки спортсменів для збірної України. І хоча Тарас Шевченко вже давно мешкає в Луцьку, розпочатий ним справа має продовження і сьогодні. Секція веслування налічує майже 70 чоловік. Тут є всі умови для виховання висококласних майстрів: спортивний зал з тренажерами, нові човни, а головне — тихе озеро Чорне з прекрасним плесом.

Голова райдержадміністрації Леонід Кислюк мріє, що так воно незабаром і буде. Ось лише депутати селищної ради не виявляють розуміння і стають на заваді розвитку місцевої ДЮСШ, не виділяючи їй земельної ділянки для спорудження спортивних майданчиків.

У планах районного керівника відкрити також філіал ДЮСШ в селі Світязь. Для тренувань веслувальників і там є прекрасні умови. Хоча «український Байкал» — Світязь — гористіший за озеро Чорне.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: юні спортсмени Шацька на тренуванні.

Фото автора.

Проходить курс реабілітації

Дзюдо. Як ми вже повідомляли, 26—31 серпня в Роттердамі (Нідерланди) відбудеться чемпіонат світу. Зрозуміло, що на тому турнірі виступатиме велика команда українських дзюдоїстів. Ми опублікували склад нашої збірної. Але багатьох уболівальників здивувало, що серед того реєстру не значився володар срібної та бронзової олімпійських медалей, бронзовий призер чемпіонату світу–2005 Роман Гонтюк. Природно, виникає запитання: чому він не братиме участь у чемпіонаті світу–2009?

Виявляється, місяць тому Гонтюк у Польщі був прооперований і тепер проходить курс реабілітації в себе на батьківщині, на Івано-Франківщині. Але попри все Роман не відділяє себе від колективу і, зрозуміло, вболіватиме за збірну всім серцем.

— Насамперед хочу побажати і хлопцям, і дівчатам наполегливості, впевненості в своїх силах, пам'ятайте, що нічого неможливого немає, — сказав Роман Гонтюк — У нас уже були і срібні й бронзові призери чемпіонатів світу. Але особливо хотів би, щоб нарешті і в Україні з'явився світовий чемпіон. А для цього потрібно не морочити собі голову думками про місця, медалі, а виходити на кожну сутичку як на останню, тоді неодмінно буде результат...

Мерлені завершить кар'єру?

Чемпіонка Олімпійських ігор в Афінах і бронзова призерка Пекіна з вільної боротьби Ірина Мерлені може завершити спортивну кар'єру заради шоу-бізнесу. Борчиня вже навіть записала дует із Ольгою Юнаковою. «Я втомилася від спорту, чесно. Хочу відчути себе жінкою — взувати туфлі на високих підборах, гарно рухатися... У спорті я багато чого досягла. Так, були і розсічені брови, і зламані вуха. У якийсь момент мені стало шкода себе. Зараз навіть думають, чи не зробити легку пластику обличчя», — розповіла Ірина...

А зараз олімпійська чемпіонка разом із Юнаковою обмірковують концепцію спільного кліпу на одну з пісень.

ОГОЛОШЕННЯ

Українська аграрна біржа повідомляє, що сто шістнадцятий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться

27 серпня 2009 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 116 З ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ 27.08.2009 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тонну газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги вересня 2009 року)							
Виробництво Тимофіївської УПВВ філії ГПУ "Полтавагазвидобування"							
1	21	54	1 134	2 400,00	50 400,00	2 721 600,00	автотранспортом
Виробництво Яблунівського ВПГ філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
2	35	31	1 085	2 400,00	84 000,00	2 604 000,00	залізницею
Виробництво ТЦСК Базилівщина філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
3	35	31	1 085	2 400,00	84 000,00	2 604 000,00	залізницею
Виробництво Юліївського ГКР ГПУ "Харківгазвидобування"							
4	25	36	900	2 400,00	60 000,00	2 160 000,00	залізницею
Всього:			**4 204**			**10 089 600,00**	
Умови поставки: 1) Постачання скрапленого газу на вересень 2009 року здійснюється на умовах франко-завод. 2) Оплату автотранспорту і рухомого складу Покупець проводить самостійно.							
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги вересня 2009 року)							
Гнідинцівський ГПЗ							
5	25	91	2 275	2 400,00	60 000,00	5 460 000,00	залізницею
6	21	51	1 071	2 400,00	50 400,00	2 570 400,00	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу на умовах самовивозу покупцем придбаних обсягів,залізничним або автомобільним транспортом, оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. 2) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в-во)							
7	21	37	777	2 400,00	50 400,00	1 864 800,00	автотранспортом
Качанівський ГПЗ (Глинсько-Розбишивське в-во), ***бутан технічний***							
8	21	17	357	2 400,00	50 400,00	856 800,00	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Долинський ГПЗ (Бориславське в-во)							
9	7	8	56	2 400,00	16 800,00	134 400,00	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
10	21	15	315	2 400,00	50 400,00	756 000,00	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
11	50	1	50	2 400,00	120 000,00	120 000,00	автотранспортом з АГНД
Всього:			**4 901**			**11 762 400,00**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB-сторінці УАБ за адресою:**http://www.uame.com.ua/energo**.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 18-00 години до**26 серпня 2009 р**. включно.

УВАГА!

1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року №1736, учасник-покупець додатково до заявки на купівлю повинен надати до 15-00 години 26 серпня 2009 року на Українську аграрну біржу довідку про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, за формою, що затверджена рішенням Аукціонного комітету від 17 листопада 2005 року (форму довідки можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo або по факсу).

2. Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ № 2600500019536 в ВАТ КБ "Хрещатик", м. Київ, МФО 300670, код за ЄДРПОУ 23389377.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 289-50-48, 289-54-87, 284-38-60
http://www.uame.com.ua, E-mail: exch@uame.com.ua

ЗАТ «Рівненський домобудівний комбінат» (юридична адреса: 33016, м. Рівне, вул. Будівельників, 1)

Повідомляє, що загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «Рівненський домобудівний комбінат», відбудуться о 10 год. 00 хв. «09» жовтня 2009 року за адресою: 33016, м. Рівне, вул. Будівельників, 1 на першому поверсі адміністративного приміщення в залі засідань з наступним порядком денним:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2008 рік.
2. Звіт Наглядової ради за 2008 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії за 2008 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2008 рік.
5. Про порядок розподілу прибутку, термін та порядок виплати дивідендів.
6. Про надання згоди на укладення угоди про отримання Товариством кредиту.

Реєстрація акціонерів буде проходити з 09 год. 00 хв. до 10 год. 00 хв. в день проведення зборів.

Для реєстрації акціонери - фізичні особи повинні мати при собі паспорт (інші документи, що посвідчують особу). Дата складання переліку акціонерів, які мають право на участь в загальних зборах 09.10.2009 року. Ознайомлення акціонерів з матеріалами для проведення загальних зборів акціонерів буде відбуватись з 24.08.2009 року по 09.10.2009 року в адміністративному приміщенні в кабінеті юриста.

Пропозиції щодо порядку денного приймаються за адресою: 33016, м. Рівне, вул. Будівельників, 1, ЗАТ «Рівненський домобудівний комбінат».

Голова Правління ЗАТ.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

Найменування показника	**період Звітний 2008**	**період Попередній 2007**
Усього активів	28738,00	20436,6
Основні засоби	18635,00	12077,9
Довгострокові фінансові інвестиції	2465,00	2464,6
Запаси	6370,00	5019,9
Сумарна дебіторська заборгованість	222,00	319,8
Грошові кошти та їх еквіваленти	1009,00	554,4
Нерозподілений прибуток	878,00	—
Власний капітал	11630,00	7387,8
Статутний капітал	2886,0	2886,0
Довгострокові зобов'язання	10818,00	7690,7
Поточні зобов'язання	6290,00	1994,1
Чистий прибуток (збиток)	878,00	478,0
Середньорічна кількість акцій (шт.)	144300,00	144300
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	232	217 1

В газеті Голос України № 129(4629) від 15 липня 2009 року було опубліковане оголошення про порушення Господарським судом Дніпропетровської області провадження у справі про банкрутство та відкриття процедури санації Відкритого акціонерного товариства «Криворізький завод гірничого машинобудування», ЄДРПОУ 00211174. До уваги кредиторів та зацікавлених осіб: розпорядник майна ВАТ «Криворізький завод гірничого машинобудування» додатково повідомляє номер справи про банкрутство Б 26/161-09 та роз'яснює, що відповідно до вимог процесуального закону, зазначення у заявах (зверненнях) до господарського суду номеру справи не є обов'язковим.

Постановою Господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 04.08.2009 року по справі № 18/76 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія ВАЛЖ», адреса: вул. Київське шосе, 92/2, кв. 66, м. Полтава, код ЄДРПОУ 32081618, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Є. Є. (ліцензія № 271528 від 15.11.2005 р.), адреса: пр-кт Вавілова, 5, кв. 11, м. Полтава, 36004.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 10.08.09 р. по справі № Б-39/160-09 було визнано банкрутом ПП «ОПТИМАЛ-ТРЕЙД-ГРУП» (м. Харків, вул. Першої кінної армії, 13-А, код ЄДРПОУ 36129686) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Покацьку Маргариту Володимирівну, ліцензія АВ № 482008 від 09.07.09. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 9861.

Відкрите акціонерне товариство «Готель «Санкт - Петербург» повідомляє, що у зв'язку із допущеною арифметичною помилкою у Статуті Товариства та на підставі Розпорядження уповноваженої особи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку №355-КФ від 05.05.2009 року, *про позачергові* загальні збори акціонерів, які відбудуться **16 жовтня 2009 року о 17—00** години за адресою: **м. Київ, бульвар Шевченка 4, конференц - зал готелю «Санкт - Петербург»**

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання Голови та секретаря Зборів.
2. Про внесення Змін до Статуту Товариства шляхом викладення пункту 4.2. розділу 4 в новій наступній редакції: «4.2. Статутний капітал Товариства поділено на 253 595 305 (двісті п'ятдесят три мільйони п'ятсот дев'яносто п'ять тисяч триста п'ять) простих іменних акцій номінальною вартістю 25 (двадцять п'ять) копійок кожна».

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного приймаються до 16 вересня 2009 року. Реєстрація акціонерів та їх уповноважених представників проводитись з 16-00 по 16-45 в приміщенні конференцзалу готелю «Санкт - Петербург». Для реєстрації акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу (паспорт), представникам акціонерів — доручення на право участі у Зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства та документ, що посвідчує особу (паспорт).

З матеріалами, пов'язаними з порядком денним, акціонери можуть ознайомитись за адресою: м. Київ, бульвар Шевченка 4.

Довідки за телефоном: 8 (044) 278-66-72.

Правління ВАТ «Готель «Санкт — Петербург»

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) Постановою від 5 серпня 2009 року у справі № 8/50-б визнав банкрутом і відповідно до ст.52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності» боржника або визнання його банкрутом» ліквідаційну процедуру щодо Виробничо-комерційної фірми «Артемідa»ЛТД» (43025, м. Луцьк, вул. Дубнівська, 99 а, р/р 2600253 у Волинській дирекції АППБ «Аваль», МФО 303569, код 20136836).

Ліквідатором призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3 (Ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської Інтеграції України від 27.11.2006 року серія АВ № 158360).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Втрачені страхові поліси ЗАТ «Український Страховий Дім» серії ВВ № 5 728 908, 5 728 909, 5 728 910, 5 728 911, 5 728 912, 5 728 913, 5 728 914, 5 728 915, 5 728 916, 5 728 917, 5 728 918, 5 728 919, 5 728 920, 5 728 921, 5 728 968, 5 859 846, 5 859 850 — вважати недійсними.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що розпочинаються виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **Відкритого акціонерного товариства "Акціонерний комерційний банк "Одеса-Банк"** з 26 серпня до 25 жовтня 2009 року.

Вкладники мають звертатися до банків - агентів Фонду залежно від першої літери прізвища.

АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" **А,Б,В,Г,Н**
ЗАТ КБ "ПриватБанк" **Д,Е,Ж,З,И,І,К,Є,У**
АКБ "Укрсоцбанк" **G,P,S,Р,С,Т,Ф,Х,Ц,Ш,Щ,Ю,Я**
ВАТ КБ "Хрещатик" **Л,М,О,П,Ч**

Для отримання гарантованої суми відшкодування у банку-агенті потрібно пред'явити паспорт та довідку органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку. Відшкодування також виплачуватимуться іншим особам на підставі нотаріально посвідченої довіреності.

Додаткова інформація за телефоном: 8-800-308-108-0, www.fg.org.ua
Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Авіаційна компанія «Мегалайн» повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс для повторного продажу виставляються активи ВАТ «Авіаційна компанія «Мегалайн», які знаходяться за адресою: м. Донецьк, Аеропорт: 1. Колишній у використанні літак «Ан-2», бортовий № UR - 40966, розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, 25.11.1985р. початкова ціна продажу - 11485,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1148,50грн. 2. Колишній у використанні літак «Ан-2», бортовий № UR - 33487, розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, 04.02.1988р. початкова ціна продажу - 11967,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1196,70грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 14 вересня 2009р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 21 вересня 2009р. о 15.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8 Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Авіаційна компанія «Мегалайн». Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Підрозділ примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Миколаївській області повідомляє Трегубенко Леоніда Івановича, Трегубенко Юрія Івановича, Резніка Віктора Івановича, Корнєєва Анатолія Павловича, Хоменка Віталія Олексійовича, що згідно експертного висновку від 18.06.2009 оцінка арештованого майна, а саме: кафе «Сластена» (яке розташоване за адресою — АРК, м. Ялта, вул. Свердлова/Рузвельта, 2/14) складає - 496587 грн.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 09.02.2009 р. порушено провадження у справі № 42/13Б про банкрутство ТОВ «КМЗ — 2007» (адреса: 83054, м. Донецьк, вул. Економічна, 34, код ЄДРПОУ 35035592, р/р 26009198067771 в Донецькій філії ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 335593). Ухвалою господарського суду Донецької області від 11.08.2009 р. у справі № 42/13Б введено процедуру розпорядження майном ТОВ «КМЗ - 2007» (код ЄДРПОУ 35035592), мораторій на задоволення вимог кредиторів та призначено розпорядником майна по справі арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (адреса: 04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія серії АВ № 347114 від 25.07.2007 р.)

Заяви про кредиторські вимоги приймаються у місячний термін.

Постановою господарського суду Черкаської області від 06.08.2009 року по справі № 10/1886 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства «Лаккі-Плюс» (18000, м. Черкаси, вул. Чехова, 54, кв. 98, код ЄДРПОУ 32654304, п/р № 26000041614700 в ТТ № 466 ЧУ ЦРД АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351005).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Звездічева Максима Олександровича, ліцензія АВ № 456401 (м. Черкаси, бул. Шевченка, 132, кв. 16, тел. (067) 4703050).

Постановою господарського суду Харківської обл. від 10.08.09 р. по справі «Б-39/159-09 було визнано банкрутом ПП «ПРОМТЕХАСПЕКТ» (м. Харків, вул. Першої кінної армії, 13-А, код ЄДРПОУ 36130267) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кудрявську Тетяну Володимирівну, ліцензія АВ ? 482007 від 09.07.09. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 9853.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 10.08.09 р. по справі № Б-39/158-09 було визнано банкрутом ПП «БІЗНЕСІНВЕСТАКТИВ» (м. Харків, вул. Першої кінної армії, 13-А, код ЄДРПОУ 36130246) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іваніщева Ярослава Олександровича, ліцензія АВ№482009 від 09.07.09. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 9852.

ПАРАД ПОРАД

№ 156 (4656) П'ЯТНИЦЯ, 21 СЕРПНЯ 2009

У вихідні на більшій частині території України очікується мінлива хмарність, переважно без опадів, лише у східних областях невеликі короткочасні дощі, місцями грози. Вітер — північно-західний, 5—10 м/с. Нічна температура на більшій частині території країни становитиме 9—14^{0}, на узбережжі морів до 18^{0} тепла. Вдень у східних областях, на Сумщині та Полтавщині 16—21^{0}, на решті території 19—24^{0}, на Закарпатті, Одещині, місцями і на Прикарпатті 23—28^{0} тепла. В столиці прогнозують мінливу хмарність та короткочасні опади.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 СЕРПНЯ

❐ 1889. У Маріуполі відкрито морський порт. ❐ 1909. Народився художник Омелян Желєзняк, майстер керамічної скульптури. ❐ 1914. Народився прозаїк Федір Залата. Писав російською мовою (романи «Стовбур», «Вузли» та ін.). ❐ 1914. Льотчик Я. Нагурський у пошуках експедиції Г. Сєдова здійснив на літаку «Фарман» перший у світі політ в Арктиці. ❐ 1917. У Києві з ініціативи Центральної Ради відбувся з'їзд поневолених народів Росії, який зажадав від Тимчасового уряду перетворити країну на федерацію вільних народів. ❐ 1919. Загинув Василь Боженко, полководець періоду громадянської війни. ❐ 1929. Народилася видатна латиська актриса Вія Артмане. ❐ 1959. Гавайські острови стали п'ятдесятим штатом США. ❐ 1996. Встановлено відзнаку Президента України орден «За мужність».

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Щоб варення краще збереглося

Стерилізація банок забирає в господинь досить багато часу. Я вирішую цю проблему так: намиваю відразу багато банок, ставлю їх у кілька рядів у духовку газової плити, запалюю слабкий вогонь і витримую банки при температурі 120 градусів С 5—10 хвилин. Так вони сохнуть і стерилізуються. Охолоджую банки повільно, не виймаючи з духовки.

У відкритій банці (під пластмасовою або скляною кришкою) варення збережеться краще, якщо його зверху посипати цукром.

Зберігати соління, овочі, варення на дачній ділянці можна в невеликому, але зручному погребі із чавунної ванни. Її вкопують під будинком або сараєм урівень із землею. Потім перекривають дерев'яним щитом із люком. Перекриття можна утеплити пінопластом, тоді продукти зберігатимуться й при невеликих морозах.

Людмила ШАРОВА.

Чернігів.

Плями під машиною. Що робити?

АВТОЛЮБИТЕЛЯМ

В агрегати автомобіля заливаються різні робочі рідини — тосол, мастила (моторне, трансмісійне), і витікати назовні вони можуть з різних причин.

Дуже часто джерелом калюжі під машиною є кондиціонер (система клімат-контролю). Річ у тім, що під радіатором випарником установлена спеціальна ванночка. Волога, що є у повітрі, при проходженні через цей радіатор конденсується, вода стікає у ванночку, а потім по спеціальній водовідвідній трубці — під автомобіль. Саме через це під час стоянки, коли кондиціонер не працює, а паморозь на радіаторі відтає, під автомобілем утворюється калюжа. Це нормально й не вимагає ніякого втручання.

Тепер повернемося до робочих рідин. Тосол зазвичай «іде» через негерметичність патрубків, при пошкодженні радіатора або тріщинах у блок-картері. Якщо проблема в патрубках, можна спробувати підтягти хомути або накласти «шину» із джгута на відповідну ділянку. При несуттєвих пошкодженнях радіатора або блок-картера двигуна іноді допомагають спеціальні присадки, які додаються в охолодну рідину. Закрити тріщину в блоці або отвір у радіаторі можна препаратами із серії «Холодне зварювання» або епоксидною смолою. Якщо це не допоможе, доведеться робити серйозніший ремонт і замінювати деталі.

У свою чергу, причиною течі мастила може бути втрата герметичності сальників колінвала, первинного, вторинного вала коробки передач, ведучого вала або півосей редуктора заднього моста. Експрес-ремонт у даній ситуації простий — потрібно додати в мастило спеціальну присадку (хоча це допомагає не завжди). Надійніший спосіб, але який при цьому потребує більших витрат часу й коштів, — замінити сальник.

Часте мастило «іде» і через прокладки піддона двигуна. У такому випадку насамперед треба підтягти кріпільні болти (гайки). Якщо це не допомогло, доведеться або замінити прокладку, або встановити стару, на обидва боки якої попередньо потрібно нанести герметик.

Іноді мокру пляму під машиною може утворити паливо, що витікає з розгерметизированої системи живлення. Витоки палива часом є наслідком тріщин паливних шлангів і трубок, ослаблення хомутів, пошкоджень паливного бака. Для експрес-ремонту в цьому випадку також можна використовувати препарати із серії «Холодне зварювання».

Витікати рідина може й з гальмової системи або з омивача скла. До слова, якщо тече гальмова рідина, це відразу ж відіб'ється на ефективності роботи гальмової системи. Рідина для мийки скла зазвичай витікає при негерметичності пластмасового бачка склоомивача. Відремонтувати його можна навіть за допомогою паяльника.

Щоб з'ясувати, що саме витікає, потрібно ретельно оглянути моторний відсік. А відрізнити пляму води від жирного масляного або з специфічним запахом тосольного чи бензинового, напевно, зможе кожний.

За інформацією kardanoff.ru.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Смачна й корисна слива

У САДУ І НА ГОРОДІ

Свіжі сливи поспівають на присадибних ділянках і з'являються на прилавках ринків з липня до жовтня. Про те, чим корисні ці плоди, розповіла лікар-гастроентеролог Наталя Ярошенко:

— У сливах містяться: вода, сахароза, пектинові речовини, білки, клітковина. З органічних кислот переважає яблучна, вітаміни B_1, B_2, PP, C, провітамін А, а також мінеральні речовини — натрій, калій, магній, фосфор, залізо.

Корисні сливи при гіпертонічній хворобі, запаленні легенів, туберкульозі, ревматизмі. Найціннішими для вживання у свіжому вигляді є плоди великоплідних венгерок і ренклодів. У них високий вміст сахарози, ніжна м'якоть, гарний гармонічний смак.

Цінна властивість слив полягає у тому, що вони містять речовини, які звільняють кишечник від шлаків, підсилюють перистальтику, поліпшують травлення й дезінфікують кишечник. А калій, що міститься в плодах, дозволяє використовувати сливу як протинабрякові засіб, що виводить із організму надлишки рідини.

Сливи — кращі стимулятори вуглеводного обміну, вони зміцнюють нерви, освіжають розумовий процес, підвищують працездатність.

Ці фрукти заспокоять, проженуть тривожний стан і депресію — досить тиждень поїсти по 200 грамів слив щодня. Це дуже гарний профілактичний засіб, що робить організм стійкішим до стресу.

Чорнослив (сушені плоди чорної сливи) допомагає в боротьбі з онкологічними захворюваннями, поліпшує стан шкіри, має антибактеріальну дію. Також він містить велику кількість антиоксидантів, які підвищують імунітет. Чорнослив практично повністю зберігає корисні речовини, які входять до складу свіжої сливи.

Уживаючи щодня чорнослив, ви не тільки оздоровите свій організм, а й позбудетеся зайвих кілограмів.

Єдине застереження: оскільки переважну частину вуглеводів, що містяться в сливі, становить глюкоза, вона не рекомендується до вживання у великих кількостях при захворюванні на цукровий діабет.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.

Фото з сайта http://ru.wikipedia.org.

БАБУСИНІ РЕЦЕПТИ

Стебла, квіти й коріння цикорію

Наприкінці серпня — на початку вересня збирають на полях і лугах цикорій. Мені він нагадує про закінчення літа. Коли бачу його яскраві квіти, відразу згадую, як збирали їх з бабусею на лугах. Вона любила цю рослину за простоту й універсальність.

Прикореневі листки культурного цикорію використовуються для салатів і цінні в дієті хворих на цукровий діабет.

Перевага напою із цикорієм у тому, що він через відсутність кофеїну не діє збудливо на нервову й серцево-судинну системи. Тому такі напої рекомендуються тим, кому протипоказані натуральна кава й міцний чай: при серцево-судинних захворюваннях, гіпертонічній хворобі, безсонні, алергіях. Ця рослина нетоксична.

Стебла цикорію заготовляють наприкінці літа, а коріння — восени. Викопавши, їх очищають від землі й сушать у провітрюваному приміщенні. Стебла із квітами ріжуть ножицями й сушать у сухому прохолодному місці. Зберігають сировину в скляній банці не більше року.

* Для лікування екземи зовнішньо застосовують відвар кореня цикорію (60 г) і трави цикорію (20 г). Суміш заливають літром холодної води й кип'ятять на водяній бані 30 хвилин. Настоюють 45 хвилин у теплому місці, проціджують. Роблять компреси або примочки на місця, вражені екземою.

* При сверблячих дерматозах, подагрі, лишаях відвар цикорію застосовують у вигляді ванн, примочок, пов'язок. Беруть 100 г сировини на 2 л води, варять на повільному вогні хвилин 15, потім додають у теплу ванну.

* При цирозі печінки, жовтяниці, а також захворюваннях шлунково-кишкового тракту п'ють відвар цикорію: 40 г стебел заливають літром окропу й млоять на водяній бані 30 хвилин. П'ють як чай по 1/2 склянки 3—4 рази на день.

* При кольках народна медицина рекомендує приймати наступний збір: трава звіробою, трава деревію, трава цикорію. Усього беруть нарівно, подрібнюють і перемішують. Столову ложку суміші заливають 300 мл окропу й настоюють протягом години. Настій проціджують і п'ють по 1/2 склянки 3 рази на день.

* Сік цикорію п'ють із молоком (20 крапель на 1/2 склянки) 3 рази на день при водянці й набряках.

Але пам'ятайте, що перед тим, як приймати ліки всередину, треба обов'язково порадитися зі своїм лікарем.

Вікторія ЧЕРНЯВСЬКА.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам.1568

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

